

Sygn. akt II K 194/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kłek

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Grabowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej: Andrzej Zawadzki

po rozpoznaniu w dniach 05.09.2013r., 10.10.2013r., 07.11.2013r., 05.12.2013r., 09.01.2014r. i 30.01.2014r. sprawy:

B. P.

s. K. i M. z domu K.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 06 października 1998r. w K. prowadząc działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej na terenie gminy K. pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo - Usługowe (...) B. P. w (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził J. S., właściciela (...) Zakładów (...) w W., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8.954,24 zł poprzez wprowadzenie w błąd sprzedawcy tych zakładów (...) co do możliwości zapłaty za dostarczony towar w postaci osprzętu elektrycznego

tj. o czyn z art.286§1 kk

II. w dniu 10 czerwca 1997r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie kredytu na zakup radioodtwarzacza (...) oraz głośników S., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1657,12 zł (...) Banku S.A. Oddział we W. oraz (...) we W. w ten sposób, że podrobił zaświadczenie o zarobkach i zatrudnieniu w ten sposób, że przystawił na stosownym dokumencie pieczętkę Zakładu (...), a następnie w dniu 25 czerwca 1997r. w O. w sklepie (...) przedłożył te zaświadczenie, dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu, uzyskując stosowny kredyt na zakup radioodtwarzacza i głośników o wartości 1657,12 zł, przez co wprowadził w błąd pracowników sklepu (...) Bank S.A. Oddział we W. oraz (...) we W. co do zdolności kredytowej i zamiaru spłaty kredytu, czym działał na szkodę (...) Banku S.A. Oddział we W. oraz (...) we W.,

tj. o czyn z art.270§1 kk w zb. z art.297§1 kk w zb. z art.286§1 kk w zw. z art.11§2 kk

III. w dniu 14 listopada 1997r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie kredytu na zakup sprzętu komputerowego, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7,142,48 zł (...) w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L. w ten sposób, że podrobił zaświadczenie o zarobkach i zatrudnieniu w ten sposób, że przystawił na stosownym dokumencie pieczętkę Zakładu (...), a następnie w dniu 17 listopada 1997r. w B. w sklepie (...) przedłożył te zaświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu, uzyskując stosowny kredyt na zakup sprzętu komputerowego o wartości 7.142,48 zł, przez wprowadził w błąd pracowników sklepu (...), (...) Banku S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L. co do zdolności kredytowej i zamiaru spłaty kredytu, czym działał na szkodę (...) Banku S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. L.,

tj. o czyn z art.270§1 kk w zb. z art.297§1 kk w zb. z art.286§1 kk w zw. z art.11§2kk

IV. w dniu 16 marca 1998r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie kredytu na zakup sprzętu komputerowego, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7.892,32 zł (...) Bank S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L., w ten sposób, że podrobił zaświadczenie o zarobkach i zatrudnieniu w ten sposób, że na stosownym dokumencie przystawił pieczętkę Przedsiębiorstwa Handlowo - Usługowego (...), a następnie tego samego dnia działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą w B. w sklepie (...) przedłożył podrobione zaświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu, uzyskując stosowny kredyt na zakup sprzętu komputerowego o wartości 7.892,32 zł, przez co wprowadził w błąd pracowników sklepy (...), (...) Banku S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L. co do zdolności kredytowej i zamiaru spłaty kredytu, czym działał na szkodę (...) Banku S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L.

tj. o czyn z art.270§1 kk w zb. z art.297§1 kk w zb. z art.286§1 kk w zw. z art.11§2 kk

V. w dniu 24 marca 1998r. w K. działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie kredytu na zakup sprzętu AGD i RTV, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.687,98 zł (...) Bank S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L., w ten sposób, że przedłożył w sklepie (...) podrobione zaświadczenie o zarobkach i zatrudnieniu na nazwisko A. J. (1) z pieczętką Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe (...), dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu, na podstawie którego uzyskał kredyt na zakup sprzętu AGD i RTV w wysokości 4.687,98zł, przez co wprowadził w błąd pracowników sklepu (...), (...) Banku S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L. co do zdolności kredytowej i zamiaru spłaty kredytu, czym działał na szkodę (...) Banku S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L.,

tj. o czyn z art.270§1 kk w zb. z art.297§1 kk w zb. z art.286§1 kk w zw. z art.11§2 kk

VI. w dniu 15 kwietnia 1998r. w K. działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie kredytu na zakup sprzętu komputerowego, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 9.200 zł (...) Bank S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L. w ten sposób, że w sklepie komputerowym A. C. przedłożył podrobione zaświadczenie o zarobkach i zatrudnieniu na nazwisko A. z pieczętką Przedsiębiorstwo Handlowo - Usługowe (...), dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu, na podstawie którego uzyskał kredyt na zakup sprzętu komputerowego o wartości 9.200 zł, przez co wprowadził w błąd pracowników sklepu komputerowego A. C., (...) Banku S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L. co do zdolności kredytowej i zamiaru spłaty kredytu, czym działał na szkodę (...) Banku S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L.

tj. o czyn z art.270§1 kk w zb. z art.297§1 kk w zb. z art.286§1 kk w zw. z art.11§2 kk

VII. w dniu 25 kwietnia 1998r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie kredytu na zakup ratalny sprzętu komputerowego doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7424,36 zł (...) Bank S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L. w ten sposób, że podrobił zaświadczenie o zarobkach i zatrudnieniu na nazwisko D. K., przystawiając na stosowanym dokumencie pieczętkę Zakładu usługowego (...), a następnie w dniu 30 kwietnia 1998r. w B. w sklepie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, przedłożył to zaświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu, uzyskując stosowny kredyt na zakup sprzętu komputerowego o wartości 7424,36zł, przez co wprowadził w błąd pracowników (...) Banku S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L. co do zdolności kredytowej i zamiaru spłaty kredytu, czym działał na szkodę (...) Banku S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L.,

tj. o czyn z art.270§1 kk w zb. z art.297§1 kk w zb. z art.286§1 kk w zw. z art.11§2 kk

VIII. w dniu 28 kwietnia 1998r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie kredytu na zakup sprzętu komputerowego doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.515,68 zł (...) BANK (...) S.A. Filia G. C. oraz (...) S.A. w ten sposób, że podrobił zaświadczenie o zarobkach i zatrudnieniu

na nazwisko D. K. w ten sposób, że przystawił na stosownym dokumencie pieczętąkę Przedsiębiorstwa Handlowo - Usługowego (...), a następnie tego samego dnia w K. działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą w sklepie komputerowym (...) przedłożył te zaświadczenie, dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu, uzyskując stosowny kredyt na zakup sprzętu komputerowego o wartości 2.515,68 zł przez co wprowadził w błąd pracowników (...) BANK (...) S.A. Filia G. C. w G. oraz (...) S. A. co do zdolności kredytowej i zamiaru spłaty kredytu, czym działał na szkodę (...) BANK (...) S.A. Filia G. C. w G. oraz (...) S.A. Oddział S.

tj. o czyn z art.270§1 kk w zb. z art.297§1 kk w zb. z art.286§1 kk w zw. z art.11§2 kk

IX. w dniu 14 sierpnia 1998r. w K. działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym mężczyzną, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie kredytu na zakup ratalny sprzętu komputerowego, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.813,93 zł bank (...) I Oddział w O. oraz BOR Biuro (...) w O. w ten sposób, że przedłożył podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach na nazwisko M. D. z pieczętąką Zakładu Usługowego (...) w sklepie komputerowym (...), dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu, uzyskując stosowny kredyt na zakup ratalny sprzętu komputerowego o wartości 4.813,93 zł, przez co wprowadził w błąd pracowników sklepu (...) I Oddział w O. oraz BOR Biuro (...) w O. co do zdolności kredytowej i zamiaru spłaty kredytu, czym działał na szkodę (...) I Oddział w O. oraz BOR Biuro (...) w O.

tj. o czyn z art.297§1 kk w zb. z art.286§1 kk w zw. z art.11§2 kk

X. w dniu 23 sierpnia 1998r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie kredytu na zakup materiałów budowlanych, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.756 zł (...) Bank S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L. w ten sposób, że podrobił zaświadczenie o zarobkach i zatrudnieniu w ten sposób, że przystawił na odpowiednim dokumencie pieczętąkę fikcyjnego Zakładu Usługowo Produkcyjnego (...), a następnie w dniu

24 sierpnia 1998r. w R. w sklepie U (...) przedłożył te zaświadczenie, dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu, uzyskując stosowny kredyt na zakup materiałów budowlanych w kwocie 4.756 zł, przez co wprowadził w błąd pracowników sklepu U (...), (...) Banku S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L. co do zdolności kredytowej i zamiaru spłaty kredytu, czym działał na szkodę (...) Banku S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L.

tj. o czyn z art.270§1 kk w zb. z art.297§1 kk w zb. z art.286§1 kk w zw. z art.11§2kk

I. oskarżonego **B. P.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt I z tym, iż ustala, że działał na szkodę J. S., właściciela (...) Zakładów (...) w W. oraz uzupełnia opis czynu poprzez stwierdzenie, że oskarżony wprowadził w błąd sprzedawcę co do możliwości i zamiaru zapłaty za dostarczony towar i za to przyjmując za podstawę skazania i wymiaru kary przepisy kodeksu karnego z dnia 06.06.1997r. w pierwotnym brzmieniu przy zastosowaniu art.4§1 kk na podstawie art.286§1 kk skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. oskarżonego **B. P.** w ramach czynu zarzucanego w pkt II uznaje za winnego tego, że w dniu 25 czerwca 1997r. w O. w sklepie (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim podrobieniu zaświadczenia o zarobkach i zatrudnieniu w Zakładzie (...), posługując się tym zaświadczeniem, zawarł umowę kredytu z (...) BANK S.A. Oddział we W. nr (...) na zakup radioodtwarzacza (...) oraz głośników S. o wartości 1.657,12 zł, wprowadzając w błąd pracowników sklepu (...) co do miejsca zatrudnienia i wysokości uzyskiwanych dochodów oraz możliwości i zamiaru spłaty kredytu, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.657,12 zł (...) Bank S.A. Oddział we W. oraz (...) we W., działając na ich szkodę, czyn ten kwalifikuje na podstawie przepisów kodeksu karnego z dnia 19.04.1969r. jako przestępstwo z art.265§1 dkk w zb. z art.205§1 dkk w zw. z art.10§2 dkk i za to na podstawie art.205§1 dkk w zw. z art.10§3 dkk przy zastosowaniu art.4§1 kk z dnia 06.06.1997r. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. oskarżonego **B. P.** w ramach czynu zarzucanego w pkt III uznaje za winnego tego, że w dniu 17 listopada 1997r. w B. w sklepie (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim podrobieniu zaświadczenia o

zarobkach i zatrudnieniu w Zakładzie (...), przedkładając to zaświadczenie, zawarł umowę kredytu z (...) Bankiem S.A. w L. Oddział w B. nr (...) na zakup sprzętu komputerowego o wartości 7.142, 48 zł, wprowadzając w błąd pracowników sklepu (...) co do miejsca zatrudnienia i wysokości uzyskiwanych dochodów oraz możliwości i zamiaru spłaty kredytu, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7.142,48 zł (...) w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L., działając na ich szkodę, czyn ten kwalifikuje na podstawie przepisów kodeksu karnego z dnia 19.04.1969r. jako przestępstwo z art.265§1 dkk w zb. z art.205§1 dkk w zw. z art.10§2dkk i za to na podstawie art.205§1 dkk w zw. z art.10§3dkk przy zastosowaniu art.4§1 kk z dnia 06.06.1997r.wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. oskarżonego **B. P.** w ramach czynu zarzucanego w pkt IV uznaje za winnego tego, że w dniu 16 marca 1998r. w B. w sklepie (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu ze Z. G. (1), po uprzednim wystawieniu potwierdzającego nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych zarobków Z. G. (1) w Przedsiębiorstwie Handlowo - Usługowym (...), po przedłożeniu którego Z. G. (1) zawarł umowę kredytu z (...) Bankiem S.A. w L. Oddział w B. nr (...) na zakup sprzętu komputerowego o wartości 7.892,32 zł, wprowadzając w błąd pracowników sklepu (...) co do miejsca zatrudnienia i wysokości uzyskiwanych dochodów przez kredytobiorcę oraz możliwości i zamiaru spłaty kredytu, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7.892,32 zł Pierwszy Komercyjny Bank w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L., działając tym na ich szkodę, czyn ten kwalifikuje na podstawie przepisów kodeksu karnego z dnia 19.04.1969r. jako przestępstwo z art.266§2 dkk w zb. z art.205§1 dkk w zw. z art.10§2dkk i za to na podstawie art.205§1 dkk w zw. z art.10§3 dkk przy zastosowaniu art.4§1 kk z dnia 06.06.1997r. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

V. oskarżonego **B. P.** w ramach czynu zarzucanego w pkt V uznaje za winnego tego, że w dniu 24 marca 1998r. w K. w sklepie (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z J. A. (1), posługując się stwierdzającym nieprawdę zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych zarobków przez J. A. (1) w Przedsiębiorstwie Handlowo - Usługowym (...), po przedłożeniu którego J. A. (1) zawarł umowę kredytu z (...) Bankiem S.A. w L. Oddział w B. nr (...) na zakup sprzętu AGD i RTV o wartości 4.687,98 zł, wprowadzając w błąd pracowników sklepu (...) co do miejsca zatrudnienia i wysokości uzyskiwanych dochodów przez kredytobiorcę oraz możliwości i zamiaru spłaty kredytu, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.687,98 zł Pierwszy Komercyjny Bank w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L., działając tym na ich szkodę, czyn ten kwalifikuje na podstawie przepisów kodeksu karnego z dnia 19.04.1969r. jako przestępstwo z art.266§2 dkk w zb. z art.205§1 dkk w zw. z art.10§2 dkk i za to na podstawie art.205§1 dkk w zw. z art.10§3 dkk przy zastosowaniu art.4§1 kk z dnia 06.06.1997r. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

VI. oskarżonego **B. P.** w ramach czynu zarzucanego w pkt VI uznaje za winnego tego, że w dniu 15 kwietnia 1998r. w K. w sklepie komputerowym A. C., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z J. A. (1), po uprzednim wystawieniu stwierdzającego nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych zarobków przez J. A. (1) w Przedsiębiorstwie Handlowo - Usługowym (...), przedkładając to zaświadczenie w celu zawarcia przez J. A. (1) umowy o kredyt z niustalonym bankiem na zakup sprzętu komputerowego o wartości 4.200zł, wprowadzając w błąd pracowników sklepu komputerowego A. C. co do miejsca zatrudnienia i uzyskiwanych zarobków przez kredytobiorcę oraz jego zdolności kredytowej i zamiaru spłaty kredytu usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem niustalony bank, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na nieprzekazanie umowy do realizacji, czyn ten kwalifikuje na podstawie przepisów kodeksu karnego z dnia 19.04.1969r. jako przestępstwo z art.11§1 dkk w zw. z art.205§1 dkk w zb. z art.266§2 dkk w zw. z art.10§2 dkk i za to na podstawie art.12§1 dkk w zw. z art.205§1 dkk w zw. z art.10§3dkk przy zastosowaniu art.4§1 kk z dnia 06.06.1997r.wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

VII. oskarżonego **B. P.** w ramach czynu zarzucanego w pkt VII uznaje za winnego tego, że w dniu 30 kwietnia 1998r. w B. w sklepie (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, po uprzednim podrobieniu zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych zarobków K. D. w Zakładzie Usługowym (...), po przedłożeniu którego została zawarta umowa kredytu z (...) Bankiem S.A. w L. Oddział w B. nr (...) na nazwisko K. D. na zakup sprzętu komputerowego o wartości 7.424,36 zł, wprowadził w błąd pracowników

sklepu (...) co do zatrudnienia kredytobiorcy i wysokości uzyskiwanych zarobków oraz zdolności kredytowej i zamiaru spłaty kredytu czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7.424,36 zł (...) Bank S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L., działając na ich szkodę, czyn ten kwalifikuje na podstawie przepisów kodeksu karnego z dnia 19.04.1969r. jako przestępstwo z art.265§1 dkk w zb. z art.205§1 dkk w zw. z art.10§2 dkk i za to na podstawie art.205§1 dkk w zw. z art.10§3 dkk przy zastosowaniu art.4§1kk z dnia 06.06.1997r. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

VIII. oskarżonego **B. P.** w ramach czynu zarzucanego w pkt VIII uznaje za winnego tego, że w dniu 28 kwietnia 1998r. w K. w sklepie komputerowym (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, po uprzednim wystawieniu potwierdzającego nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych zarobków K. D. w Przedsiębiorstwie Handlowo - Usługowym (...), po przedłożeniu którego została zawarta umowa kredytu z (...) BANK (...) S.A. Filia G. C. w G. nr (...) na nazwisko K. D. na zakup sprzętu komputerowego o wartości 2.515,68 zł, wprowadził w błąd pracowników sklepu (...) co do zatrudnienia i wysokości zarobków kredytobiorcy oraz zdolności kredytowej i zamiaru spłaty kredytu, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.515,68 zł (...) BANK (...) S.A. Filia G. C. w G. oraz (...) S.A. Oddział S., działając na ich szkodę, czyn ten kwalifikuje na podstawie przepisów kodeksu karnego z dnia 19.04.1969r. jako przestępstwo z art.266§2 dkk w zb. z art.205§1 dkk w zw. z art.10§2 dkk i za to na podstawie art.205§1 dkk w zw. z art.10§3 dkk przy zastosowaniu art.4§1 kk z dnia 06.06.1997r. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IX. oskarżonego **B. P.** w ramach czynu zarzucanego w pkt IX uznaje za winnego tego, że w dniu 14 sierpnia 1998r. w K. w sklepie komputerowym (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną mężczyzną, posługując się podrobionym zaświadczeniem o zatrudnieniu i zarobkach na nazwisko M. D. w Zakładzie Usługowym (...), na podstawie którego została zawarta umowa kredytu z Bankiem (...) I Oddział w O. na nazwisko M. D. na zakup sprzętu komputerowego o wartości 4.813,93 zł, wprowadzając w błąd pracowników sklepu (...), co do tożsamości kredytobiorcy i możliwości spłaty kredytu, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.813,93 zł Bank (...) I Oddział w O. oraz BOR Biuro (...) w O., działając na ich na szkodę, czyn ten kwalifikuje na podstawie przepisów kodeksu karnego z dnia 19.04.1969r. jako przestępstwo z art.265§1 dkk w zb. z art.205§1 dkk w zw. z art.10§2 dkk i za to na podstawie art.205§1 dkk w zw. z art.10§3 dkk przy zastosowaniu art.4§1 kk z dnia 06.06.1997r. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

X. oskarżonego **B. P.** w ramach czynu zarzucanego w pkt X uznaje za winnego tego, że w dniu 24 sierpnia 1998r. w R. w sklepie U (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim podrobieniu zaświadczenia o zarobkach i zatrudnieniu w Zakładzie Usługowo - Produkcyjnym (...), posługując się tym zaświadczeniem, zawarł umowę kredytu z (...) Bankiem S.A. w L. Oddział w B. nr (...) na zakup materiałów budowlanych w kwocie 4.756 zł, wprowadzając w błąd pracowników sklepu U (...) co do miejsca zatrudnienia i wysokości uzyskiwanych dochodów oraz możliwości i zamiaru spłaty kredytu, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.756 zł (...) Bank S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L., działając na ich szkodę, czyn ten kwalifikuje na podstawie przepisów kodeksu karnego z dnia 19.04.1969r. jako przestępstwo z art.265§1 dkk w zb. z art.205§1 dkk w zw. z art.10§2 dkk i za to na podstawie art.205§1 dkk w zw. z art.10§3 dkk przy zastosowaniu art.4§1 kk z dnia 06.06.1997r. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

XI. na podstawie art.85 kk, art.86§1 kk z dnia 06.06.1997r. w pierwotnym brzmieniu przy zastosowaniu art.4§1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności i w ich miejsce wymierza karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XII. na podstawie art.29 ust. 1 Ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. W. K. kwotę 840 (osiemset czterdzieści) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego

wykonywaną z urzędu oraz kwotę 193,20 (sto dziewięćdziesiąt trzy 20/100) złote tytułem podatku VAT od przyznanego wynagrodzenia,

XIII. na podstawie art.624§1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 194/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie :

B. P. od sierpnia 1991 r. prowadził działalność gospodarczą w różnym zakresie na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej na terenie gminy K.. Po zmianach dokonanych w ewidencji we wrześniu 1998 r. zakres jego działalności obejmował m.in. hurtowy handel artykułami elektrycznymi, usługi remontowo budowlane, handel komputerami, akcesoriami i oprogramowaniem – komis z miejscem wykonywania działalności gospodarczej m.in. na ul. (...) w K.. B. P. prowadził działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) B. P. (...)-(...) K., (...) 30, posługując się przy tym pieczętkami firmowymi .

W październiku 1998 r. B. P. w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą zamówił sprzęt elektryczny w (...) Zakładach (...) w W. , należących do J. S.. Towar został dostarczony B. P. przez przedstawiciela Handlowego firmy (...) L. I., który w dniu 6 października 1998 r. przyjechał do K. na ul. (...) i tam wydał P. zamówiony towar wystawiając trzy faktury VAT z uwagi na różnorodność asortymentu. : nr (...) na kwotę 5006,50 zł, nr (...) na kwotę 1 172,54 i nr (...) na kwotę 2 775,20 zł z odroczonym terminem płatności do dnia 20 października 1998 r. Łączna wartość zakupionego przez B. P. towaru wynosiła 8 954,24 zł. L. I. odebrał od B. P. oświadczenie o tym, że firma (...) posiada nr NIP ((...)) i jest uprawniona do otrzymywania faktury VAT bez podpisu nabywcy. Oświadczenie to zostało własnoręcznie przez B. P. podpisane. L. I. wydał B. P. zamówiony towar. B. P. nie uiścił kwoty 8 954,24 zł należnej firmie (...) za dostarczony towar w wyznaczonym terminie 14 dni , ani też w okresie późniejszym, jesienią 1998 r. wyjechał z Polski do Anglii. B. P. nie dokonał na poczet w/w należności żadnej wpłaty. W październiku 1998 r. posiadał szereg zobowiązań finansowych wynikających między innymi z tytułu zaciągniętych wcześniej kredytów, których nie spłacał. B. P. odbierając od przedstawiciela handlowego firmy (...) dostarczony mu towar wprowadził w błąd L. I. co do możliwości i zamiaru zapłaty za dostarczony towar (czyn z punktu I)

Dowody : zeznania świadka M. B. k.2-3, 2262-2263, zeznania L. I. k. 8-9, 2388 , M. S. k. 449-450,1849, oświadczenie PHU (...) k. 10 , faktury VAT i specyfikację do faktur k. 11-16, zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej i numerze identyfikacyjnym REGON k. 17-18, 462.

W czerwcu 1997 r. B. P. przebywając w warsztacie samochodowym swojego znajomego F. W. korzystając z jego nieuwagi na posiadanym zaświadczeniu o zatrudnieniu i zarobkach przystawił pieczętkę Zakładu (...). Następnie zaświadczenie to wypisał. Z treści zaświadczenia wynikało, iż B. P. był zatrudniony w zakładzie (...) na czas nieokreślony na stanowisku brygadzysty. B. P. faktycznie nie był nigdy w tym zakładzie zatrudniony. W dniu 25 czerwca 1997r. w O. w sklepie (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej posłużył się tym zaświadczeniem przedkładając je przy zawarciu umowy kredytu z (...) BANK S.A. Oddział we W. nr (...) na zakup radioodtwarzacza (...) oraz głośników S. o wartości 1.657,12 zł. Tym samym wprowadził w błąd pracowników sklepu (...) co do miejsca zatrudnienia i wysokości uzyskiwanych dochodów oraz możliwości i zamiaru spłaty kredytu. W ten sposób uzyskał kredyt na zakup radioodtwarzacza (...) oraz głośników S. o wartości 1.657,12 zł doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.657,12 zł (...) Bank S.A. Oddział we W. oraz (...) we W. i działając na ich szkodę (czyn z pkt II) .

B. P. na poczet zaciągniętego kredytu wpłacił jedną ratę w wysokości 161,85 zł. Zakupiony radioodtwarzacz przekazał w zamian za swoje długi mieszkańcowi K. J. K., a ten sprzedał sprzęt S. U..

Dowody : wyjaśnienia oskarżonego B. P. k. 502-503, 520-522, 1846-1848, zeznania świadków F. W. k. 451, 505-506 ujawnione na karcie 1850 v, A. O. k. 494, 495, ujawnione na k. 2416, J. K. k. 511, 543 ujawnione na k. 2416, A. K. k. 557-558, 1849 v, S. U. k. 618-619, 2152, umowa o kredyt z dnia 25 czerwca 1997 r. k. 490, notatka z rozmowy telefonicznej k. 492, zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach k. 493, informacja z ZUS k. 497, opinia z zakresu kryminalistycznych badań zapisów ręcznych , podpisów i pieczętek k. 602-609,

W podobny sposób B. P. podrobił kolejne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach datowane na 14 listopada 1997 r. a mianowicie po przystawieniu na posiadanym zaświadczeniu o zatrudnieniu i zarobkach pieczętki Zakładu (...) zaświadczenie to wypisał. Z treści zaświadczenia wynikało, iż B. P. był zatrudniony w zakładzie (...) na czas nieokreślony na stanowisku brygadzista – lakiernik . Następnie w dniu 17 listopada 1997r. w B. w sklepie (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przedłożył to zaświadczenie przy zawieraniu umowy kredytu z (...) Bankiem S.A. w L. Oddział w B. nr (...) na zakup sprzętu komputerowego o wartości 7 142,48 zł. Tym samym wprowadził w błąd pracowników sklepu (...) co do miejsca zatrudnienia i wysokości uzyskiwanych dochodów oraz możliwości i zamiaru spłaty kredytu. W wyniku tego uzyskał kredyt na zakup sprzętu komputerowego o wartości 7.142, 48 zł czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7.142,48zł (...) w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L. działając na ich szkodę (czyn III).

B. P. na poczet zaciągniętego kredytu wpłacił jedną ratę w grudniu 1997 r. Dowody : wyjaśnienia oskarżonego B. P. k. 1846-1848 w części w jakiej Sąd dał im wiarę, zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa k. 397, zeznania świadków : W. G. k. 625-627, 2152v , I. K. k. 781, 1987v, umowa o kredyt z dnia 17 listopada 1997 r. k. 398-399, 786 zaświadczenie o zatrudnieniu k. 400 – 401, 787 protokół okazania k. 783-784, opinia z zakresu badań dokumentów k. 835-861.

W dniu 16 marca 1998r. B. P. razem ze Z. G. (1) udał się do B. celem zakupu sprzętu komputerowego na kredyt. Przed zawarciem stosownej umowy B. P. wystawił potwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych zarobków Z. G. (1) w Przedsiębiorstwie Handlowo - Usługowym (...). Faktycznie Z. G. (1) nie był zatrudniony w firmie (...). Następnie w B. w sklepie (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu ze Z. G. (1) przedłożyli te zaświadczenie po czym Z. G. (1) zawarł umowę kredytu z (...) Bankiem S.A. w L. Oddział w B. nr (...) na zakup sprzętu komputerowego o wartości 7.892,32 zł. W ten sposób B. P. wspólnie ze Z. G. (1) wprowadzili w błąd pracowników sklepu (...) co do miejsca zatrudnienia i wysokości uzyskiwanych dochodów przez Z. G. (1) jako kredytobiorcę oraz możliwości i zamiaru spłaty kredytu. W wyniku tego Z. G. (1) uzyskał kredyt na zakup sprzętu komputerowego wartości 7.892,32 zł, czym doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7.892,32 zł (...) w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L., działając tym na ich szkodę. Zaciągnięty kredyt nie był spłacany.

Dowody : wyjaśnienia oskarżonego B. P. k. 1846-1848 w części w jakiej Sąd dał im wiarę, zeznania świadków : Z. G. (1) k. 409-413, W. G. k. 625-627, 2152v, I. K. k. 781, 1987v, zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa k. 402, umowa o kredyt z dnia 16 marca 1998 r. k. 403-404, 788, protokół okazania wizerunku k. 783-784, opinia z zakresu badań dokumentów k. 835-861

W dniu 24 marca 1998r. B. P. udał się razem ze swym znajomym J. A. (1) do sklepu (...) w K. celem zakupu sprzętu AGD na kredyt. Tam działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z J. A. (1) posłużyli się stwierdzającym nieprawdę zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych zarobków przez J. A. (1) w Przedsiębiorstwie Handlowo - Usługowym (...) przedkładając to zaświadczenie przy zawieraniu przez J. A. (1) umowy kredytu z (...) Bankiem S.A. w L. Oddział w B. nr (...) na zakup sprzętu AGD i RTV o wartości 4.687,98 zł. Podczas sporządzania umowy kredytowej B. P. w rozmowie z D. S. potwierdził fakt zatrudnienia J. A. (1) w jego firmie. Tym samym wprowadzili w błąd pracowników sklepu (...) co do miejsca zatrudnienia i wysokości uzyskiwanych dochodów przez J. A. (1) jako kredytobiorcę oraz możliwości i zamiaru spłaty kredytu. W wyniku tego J. A. (1) uzyskał kredyt na zakup sprzętu AGD i RTV o wartości 4.687,98 zł. , czym doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.687,98 zł Pierwszy Komercyjny Bank w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L., działając tym na ich szkodę (czyn z pkt V).

Faktycznie J. A. (1) nie był formalnie zatrudniony w firmie (...). pomagał mu w prowadzeniu działalności gospodarczej w tym w sprzedaży kaset na rynku. Zaciągnięty kredyt nie był spłacany.

Dowody : wyjaśnienia oskarżonego B. P. k. 1846-1848, 2416. w części w jakiej Sąd dał im wiarę, zeznania świadków D. S. k. 679-680, 1850, protokół okazania osoby k. 682-683, zeznania świadka J. A. (1) k.388-396,452-454, 700-701, 905, ujawnione na karcie2416., A. J. (2) k. 832 ujawnione na k. 2416v , opinia z zakresu badań dokumentów k. 835-861, umowa o kredyt i zaświadczenie o zatrudnieniu k. 862.

W dniu 15 kwietnia 1998r B. P. udał się razem ze swym znajomym J. A. (1) do sklepu komputerowego A. C. w K. celem zakupu sprzętu komputerowego na kredyt. Przed zawarciem stosownej umowy B. P. wystawił potwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych zarobków J. A. (1) w Przedsiębiorstwie Handlowo - Usługowym (...). Następnie działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z J. A. (1) przedłożyli to zaświadczenie w celu zawarcia przez J. A. (1) umowy o kredyt z nieustalonym bankiem na zakup sprzętu komputerowego o wartości 4.200zł. Tym samym wprowadzili w błąd pracowników sklepu komputerowego A. C. co do miejsca zatrudnienia i uzyskiwanych zarobków przez J. A. (1) jako kredytobiorcę oraz jego zdolności kredytowej i zamiaru spłaty kredytu. Usiłowali tym samym doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem nieustalony bank, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na nieprzekazanie umowy do realizacji. Nie doszło wówczas do wydania sprzętu komputerowego J. A. (1) i B. P. (czyn z punktu VI) .

Dowody: : wyjaśnienia oskarżonego B. P. k. 1846-1848, w części w jakiej Sąd dał im wiarę, zeznania świadków J. C. (1) w części w jakiej Sąd dał mu wiarę k. 696-697, 1849-1850, A. P. (1) k. 829-830,2151v, zeznania J. A. (1) k.388-396,452-454, 700-701, 905, ujawnione na karcie2416, pismo PHU (...) k. 379, umowa o kredyt z dnia 15 kwietnia 1998 r. k. 380-382, k. 862, protokół okazania osoby k. 698-699,zaświadczenie o zarobkach k. 862, opinia z zakresu badań dokumentów k. 835-861.

W dniu 30 kwietnia 1998r. B. P. udał się wraz z innym mężczyzną (prawdopodobnie K. D.) do sklepu (...) w B. celem zakupu sprzętu komputerowego na kredyt. Uprzednio B. P. podrobił zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych zarobków przez K. D. w Zakładzie Usługowym (...). Z zaświadczenia tego wynikało, że K. D. zatrudniony jest w Zakładzie Usługowym (...) na stanowisku murarz – tynkarz na czas nieokreślony. K. D. faktycznie nie był zatrudniony w tym zakładzie. Następnie B. P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą przedłożyli to zaświadczenie na podstawie którego została zawarta umowa kredytu z (...) Bankiem S.A. w L. Oddział w B. nr (...) na nazwisko K. D. na zakup sprzętu komputerowego o wartości 7.424,36 zł. Tym samym wprowadził w błąd pracowników sklepu (...) co do zatrudnienia kredytobiorcy i wysokości uzyskiwanych zarobków oraz zdolności kredytowej i zamiaru spłaty kredytu. W wyniku tego uzyskali kredyt na zakup sprzętu komputerowego o wartości 7.424,36 czym doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7.424,36 zł (...) Bank S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L., działając na ich szkodę (czyn z punktu VII). Na umowie kredytowej K. D. nie złożył swojego podpisu , podpis kredytobiorcy nakreśliła inna osoba. Zaciągnięty kredyt nie był spłacany. Zakupiony sprzęt komputerowy zabrał B. P. a następnie w dniu 15 czerwca 1998 r. sprzedał S. P..

Dowody :wyjaśnienia oskarżonego B. P. k. 1846-1848, w części w jakiej Sąd dał im wiarę, zeznania świadków W. G. k. 625-627, 2152v, I. K. k. 781,1987v, zeznania K. D. k. 908-910, 1337 , 1850, w części w jakiej Sąd dał mu wiarę ,M. P. (1) k. 459-460, ujawnione na k. 1850, S. P. k. 464-466, 2467, protokół przeszukania pomieszczeń k. 456-458, protokół okazania osoby k. 467-468, protokół oględzin sprzętu komputerowego i dokumentów k. 469-472, , protokół okazania wizerunku k. 783-784, zaświadczenie o zarobkach k. 785, umowa o kredyt z dnia 30 kwietnia 1998 r. k. 785 a ,k. 862,opinia z zakresu badań dokumentów k. 835-861, umowa kupna sprzedaży z dnia 15 czerwca 1998 r. k. 473

W dniu 28 kwietnia 1998r. B. P. udał się wraz z K. D. do sklepu komputerowego (...) w K. w celu zakupu sprzętu komputerowego na kredyt. Przed zawarciem stosownej umowy B. P. wystawił potwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych zarobków K. D. w Przedsiębiorstwie Handlowo - Usługowym (...). K. D. nie był faktycznie zatrudniony w tym przedsiębiorstwie. Następnie działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z K. D. przedłożyli to zaświadczenie , na podstawie którego została zawarta

umowa kredytu z (...) BANK (...) S.A. Filia G. C. w G. nr (...) na nazwisko K. D. na zakup sprzętu komputerowego o wartości 2.515,68zł. Tym samym wprowadzili w błąd pracowników sklepu (...) co do zatrudnienia i wysokości zarobków K. D. jako kredytobiorcy oraz zdolności kredytowej i zamiaru spłaty kredytu. W wyniku tego uzyskali kredyt na zakup sprzętu komputerowego o wartości 2.515,68zł czym doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.515,68 zł (...) BANK (...) S.A. Filia G. C. w G. oraz (...) S.A. Oddział S., działając na ich szkodę (czyn z punktu VIII). Na umowie kredytowej K. D. nie złożył swojego podpisu, podpis kredytobiorcy nakreśliła inna osoba. Zaciągnięty kredyt nie był spłacany. Zakupioną na podstawie umowy kredytowej zawartej w dniu 28 kwietnia 1998 r. kartę graficzną A. P. (2) następnie w dniu 15 czerwca 1998 r. sprzedał S. P..

Dowody : wyjaśnienia oskarżonego B. P. k. 1846-1848, 2467 w części w jakiej Sąd dał im wiarę, zeznania świadków K. D. k. 908-910, 1337, 1850, w części w jakiej Sąd dał mu wiarę, M. P. (1) k. 459-460, ujawnione na k. 1850, S. P. k. 464-466, 2467, W. S. k. 642-643, 2151, W. C. k. 744-745, 746-747, 1849vprotokół przeszukania pomieszczeń k. 456-458, , protokół oględzin sprzętu komputerowego i dokumentów k. 469-472, zawiadomienie o przestępstwie (...) S. A. k. 631, protokół okazania osoby k. 644-645, umowa o kredyt i zaświadczenie o zarobkach k. 862, opinia z zakresu badań dokumentów k. 835-861.

M. D. był znajomym B. P.. W 1992 r. zgłosił utratę swojego dowodu osobistego. M. D. zmarł w dniu 14 lutego 1998 r.

B. P. w dniu 14 sierpnia 1998r. udał się wraz z nieustalonym mężczyzną do sklepu komputerowego (...) w K. celem zakupu sprzętu komputerowego na kredyt. Następnie działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym mężczyzną posłużył się podrobionym zaświadczeniem o zatrudnieniu i zarobkach na nazwisko M. D. w Zakładzie Usługowym (...), na podstawie którego została zawarta umowa kredytu z Bankiem (...) I Oddział w O. na nazwisko M. D. na zakup sprzętu komputerowego o wartości 4.813,93 zł. Tym samym wprowadził w błąd pracowników sklepu (...), co do tożsamości kredytobiorcy i możliwości spłaty kredytu. W wyniku tego uzyskał kredyt na zakup sprzętu komputerowego o wartości 4.813,93 zł czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.813,93 zł Bank (...) I Oddział w O. oraz BOR Biuro (...) w O., działając na ich na szkodę (czyn z punktu IX). Zaciągnięty kredyt nie był spłacany. Zakupiony sprzęt został przewieziony przez taksówkarza J. C. (2) do miejsca zamieszkania B. P. w (...). (...) dysków zakupiona w sklepie (...) została znaleziona w trakcie przeszukania pomieszczeń mieszkalnych u B. P..

Dowody : wyjaśnienia oskarżonego B. P. k. 273- 276,289-290, w części w jakiej Sąd dał im wiarę, zeznania świadków: M. K. k. 251, 338, 1988, W. W. (1) k. 252-254,255-256, 278-279, 311, 313, 319, ujawnione na k. 2416, J. C. (2) k. 302, 324, ujawnione na k. 2416, B. D. k. 304-305, 1848-1849, Z. H. k. 306-307, 1988, S. Ł. k. 315- 316, ujawnione na k. 2416, zeznania J. A. (1) k. 396ujawnione na k. 2416, potwierdzenie odbioru towaru k. 257, pismo PHU (...) k. 258, zaświadczenie o zarobkach k. 259, 335 pismo z (...) k. 260, protokół przeszukania pomieszczeń k. 262-264, 282-284,, k. 286- 288, protokół oględzin stacji dysków i pamięci k. 297-299, karta gwarancyjna z PHU (...) k. 317, protokół okazania k. 417-418, 419-420, odpis skróconego aktu zgonu k. 429, opinia z zakresu badań dokumentów k. 835-861.

B. P. w dniu 24 sierpnia 1998r. udał się do sklepu U (...) w R. celem zakupu materiałów budowlanych na kredyt. Upřednio B. P. podrobił zaświadczenie o zarobkach i zatrudnieniu w Zakładzie Usługowo - Produkcyjnym (...). Następnie B. P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej posługując się tym zaświadczeniem, zawarł umowę kredytu z (...) Bankiem S.A. w L. Oddział w B. nr (...) na zakup materiałów budowlanych w kwocie 4.756 zł. Tym samym wprowadził w błąd pracowników sklepu U (...) co do miejsca zatrudnienia i wysokości uzyskiwanych dochodów oraz możliwości i zamiaru spłaty kredytu. W ten sposób B. P. uzyskał kredyt na zakup materiałów budowlanych w kwocie 4.756 zł czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.756 zł (...) Bank S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L., działając na ich szkodę. Zaciągnięty kredyt nie był spłacany.

Dowody : wyjaśnienia oskarżonego B. P. k. 1846-1848, w części w jakiej Sąd dał im wiarę, zeznania świadków M. Z. (1) k. 656-657, 2274, I. Z. k. 660-661, 1850, R. B. k. 666-667, 1988, zawiadomienie o przestępstwie (...) PHU S.C. w L. k. 648, zasady kredytowanie sprzedaży ratalnej i współpracy z (...) PHU S.C. w L. k. 649-654, wyciąg z umowy z dnia

24 sierpnia 1998 r. , protokół okazania osoby k. 662-663, 668-669, opinia z zakresu badań dokumentów k. 835-861, umowa o kredyt i zaświadczenie o zarobkach k. 862.

B. P. został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 10 września 1998 r. w sprawie II K 188/98 za przestępstwa z art. 267 dkk , 205§ 1 dkk i z art. 284§1 kk na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat. Postanowieniem z dnia 17 maja 1999 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności , zaś oskarżony aktualnie karę tę odbywa (k. 2408- 2410). Wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 20 czerwca 2013 r. w sprawie II K 548/13 B. P. został skazany za czyny z art. 205§1 dkk w zb. z art. 266§2 dkk w zw. z art. 10§2 dkk popełnione w dniach 18 lipca 1997 r. oraz 24 kwietnia 1998 r. na karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat (k. 2455-2456).

Oskarżony B. P. w wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów (czyn z punktu IX, wyjaśnienia z dnia 23 września 1998 r. k. 273-276)

Podał(odnośnie czynu zarzucanego w punkcie IX aktu oskarżenia) , że w sierpniu 1998 r. spożywał alkohol z nieznanym mu mężczyzną, który był zainteresowany zakupem komputera. B. P. zgodził się mu pomóc za odpowiednia opłatą . Mężczyzna ten przekazał mu dowód na nazwisko M. D.. Następnego dnia z tym dowodem udał się do sklepu ze sprzętem komputerowym przy ul. (...). Okazał dowód sprzedawcy, który sprawdził czy wskazana w nim osoba może dokonać zakupu na raty. Sprzedawca potwierdził taką możliwość, poinformował o konieczności przedstawienia zaświadczenia o zatrudnieniu. Po tym P. spotkał się z nieznanym mężczyzną – o nazwisku D. – oddał mu dowód osobisty , umówili się na kolejny dzień . Następnego dnia razem z mężczyzną o nazwisku D. , który posiadał przy sobie dowód osobisty , prawo jazdy i zaświadczenie o zatrudnieniu udali się do sklepu w celu zakupu komputera. Wskazał sprzedawcy jaki komputer chce kupić ten mężczyzna. Mężczyzna dokonał stosownych formalności i odebrali zakupiony zestaw komputerowy. Przyjechał taksówkarz i zakupiony sprzęt zawieźli taksówką do miejsca zamieszkania B. P. w (...), zgodnie z propozycją nieznanego mężczyzny. W mieszkaniu oskarżony uruchomił zakupiony komputer. Mężczyzna powiedział mu, żeby wymontował najbardziej „ chodliwe” podzespoły – twardy dysk, kartę dźwiękową i graficzną i zapakował w oryginalne opakowania. Po kilku dniach ten mężczyzna przyjechał do niego z innym w wieku około 20 lat , zabrali wszystko oprócz stacji dyskieta, nie zauważył że ta stacja pozostała w jego mieszkaniu . Podał, że w sobotę przy zakupie otrzymał od tego mężczyzny 150 zł , a gdy odbierał sprzęt – mężczyzna dał mu jeszcze 50 zł. Po około dwóch dniach zauważył, że pozostała u niego w mieszkaniu stacją dysków. (...) dysków została zabezpieczona podczas przeszukania przez policjantów. Nie widział się więcej z mężczyzną o nazwisku D. , któremu pomógł w zakupie komputera. B. P. podał ponadto, że zabezpieczone u niego pieczątki znalazł w pobliżu wejścia na teren (...) w K. przy ul. (...). Znalazionych pieczętek nie użył do sporządzania jakichkolwiek dokumentów . Po raz pierwszy działalność gospodarczą rozpoczął około 8 lat wcześniej, wtedy wyrobił pieczętkę firmowa o treści „ Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...), kilkakrotnie zawieszał działalność. Podał, że w ostatnim okresie zatrudniał J. A. (1) , który pomagał mu w wożeniu towarów . A. nie był u niego formalnie zatrudniony, miał dostęp do jego pieczętek .

W kolejnych wyjaśnieniach (złożonych w dniu 24 września 1998 r. k. 289-290) B. P. podał, że mężczyzna o nazwisku D., który kupował komputer nie miał przy sobie gotówki , którą należało wpłacić przy zakupie . Oskarżony pożyczył mu ze swoich pieniędzy 120 zł oraz pożyczył od taksówkarza J. C. (2) jeszcze kwotę 50 zł , które dał D.. Pożyczone pieniądze w kwocie 120 zł D. oddał mu , gdy przyjechał po odbiór komputera .

W wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym (w dniu 25 czerwca 1998 r. k. 502-503 odnośnie czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia) B. P. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu . Podał, że zna F. W., nigdy nie był u niego zatrudniony. Około rok wcześniej poprosił W., żeby wystawił mu zaświadczenie o zarobkach, bo chciał kupić na raty radioodtwarzacz samochodowy i głośniki. W. zgodził się i wystawił mu zasiedzenie, z którego wynikało, że jest zatrudniony w warsztacie samochodowym F. W.. Oskarżony z zaświadczeniem tym udał się do sklepu (...), aby kupić na raty radioodtwarzacz samochodowy i głośniku . Tam dokonał zakupu. Sytuacja finansowa spowodowała, że nie miał z czego spłacać rat za zakupiony sprzęt.

W kolejnych wyjaśnieniach (z dnia 4 sierpnia 1998 r. k. 520-522) odmiennie przedstawił okoliczności uzyskania zaświadczenia o zatrudnieniu . Podał, że w czerwcu 1997 r. często przebywał w zakładzie (...). Wykorzystując jego nieuwagę na zaświadczeniu o zatrudnieniu i zarobkach, które miał przy sobie podbił jego pieczętą , sam wypisał zaświadczenie oraz podpisał za W. . W. nic o tym nie wiedział. W O. w sklepie (...) zawarł umowę kredytową na zakup ratalny sprzętu w postaci radioodtwarzacza P. oraz głośników S. o łącznej wartości 1657,12 zł. Miesiąc po dokonaniu zakupu dokonał wpłaty pierwszej raty. Był zadłużony u J. K., w celu zmniejszenia długu dał K. radioodtwarzacz P., głośniki zostały skradzione razem z samochodem.

W wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym (w dniu 18 marca 2013 r. k. 1267) oskarżony przyznał się do popełnienia wszystkich zarzuconych mu czynów.

W wyjaśnieniach złożonych na rozprawie oskarżony podał, że przyznaje się do wszystkiego, natomiast jego wątpliwości budzi sposób, w jaki zarzuty przedstawiono. Podał, że w 1997r. i 1998r. próbował otwierać różne działalności gospodarcze, ludzi byli mu winni pieniądze, on sam także był winny ludziom. Nigdy nie złożył wniosku o kredyt z chęcią nie spłacania go. Brał kredyt, żeby towar sprzedać i spłacić inne zaległości finansowe, wyszło tak, że jeszcze bardziej się pograżał. Był upoważniony, żeby wystawić dokument, że ktoś u niego pracuje. Tylko poświadczył nieprawdę, ale nic nie podrobił. Podpisywał się swoim nazwiskiem i przystawiał swoją pieczętą.

Oskarżony – odnośnie czynu z pkt I, podał, że w tym czasie prowadził hurtownię w budynku (...) w K. na ul. (...). Zamówił towar od producenta na przedłużony termin płatności, bo nie miał gotówki - był winny ludziom pieniądze i oni byli winni jemu. Nie fałszował żadnych dokumentów, wszystko było prawdziwe. Po upływie 14 dni dzwonił i prosił o przesunięcie terminu płatności, potem wszystko rzucił i z dnia na dzień wyjechał do Anglii. To było pod koniec tego miesiąca, w którym miał zapłacić. Ostatecznie nie zapłacił. W tym momencie, jak towar dostał, to pieniędzy nie miał, po to jest przedłużony termin płatności. Miał zamiar płacić, jak by uzbierał stosowne środki.

Odnośnie kredytów zawieranych ze Z. G. (2), J. A. (2) i K. D. oskarżony przyznał się, że miał „głupi pomysł” , żeby brać kredyty i latać tym dziury, ale nigdy nie brał kredytu bez zamiaru spłaty. Znał A., pracował u niego długo „na czarno”. Oskarżony wystawiał mu dokumenty, że u niego pracuje. Prawdopodobnie wszystko było tak, jak jest opisane w akcie oskarżenia. Był w sklepie z A. nie dlatego, że wystawiał mu dokument, ale miał też samochód, który był potrzebny, żeby zabrać towar ze sklepu.

W sklepie u C. oskarżony wystawił dokument, ale nie wzięli żadnego sprzętu komputerowego. Poszli do C. po sprzęt komputerowy, A. zawierał umowę. Oskarżony nie był przy podpisywaniu umowy, zostawił A. i właściciela samych. Suma była dziwna, taka okrągła, w innych zarzutach kwoty brzmiały inaczej, to bardzo duża suma jak na tamte czasy. Nie pamięta, żeby wtedy brali sprzęt. A. mógł wziąć pieniądze a nie sprzęt. Oskarżony nie widział, czy A. brał pieniądze.

Oskarżony wyjaśnił, że A., G. i D. prosili go o zaświadczenia, doradzał im, bo znał się na komputerach. Z A. kupował komputery i inne rzeczy - to A. kupował, oskarżony nigdy nie miał pralki w domu, którą A. kupił. Nie pamięta czy oni brali te rzeczy do domu czy oskarżony zawoził te rzeczy do mieszkania.

Odnośnie kredytu wziętego na nazwisko D., nie pamięta tej sytuacji, zdziwił się po przeczytaniu akt sprawy, że on nie żyje.

Oskarżony stwierdził, że prawdopodobnie sprzedawał te rzeczy, które brał na kredyt, wie to z akt sprawy. Radio oddał komuś za dług.

Wyjaśnił, iż w domu u niego znaleziono 2 pieczętą, znalazł je, nie pamięta czy posługiwał się tymi pieczętąkami. Nie pamięta czy został u niego znaleziony sprzęt komputerowy.

Wyjaśnił (odnośnie czynu z pkt X), że kredyt w sklepie U (...) wziął, żeby ratować sytuację finansową. Kupił materiały budowlane, widocznie miał zamówienie przez hurtownię. Wykonawcy w K. zamawiali u niego towar, który sprowadzał.

Nie pamięta czy ten towar sprzedał. Nie zapłacił firmie, bo długi rosły, nie było żadnych dochodów, ciągle miał problemy, żeby odzyskać swoje pieniądze.

Podał, że działalność przy ul. (...) prowadził od sierpnia 1998r., miał tam sklep, zawierał umowę na wynajem pomieszczeń z „Ruchem. Miał konkretne wyznaczone pomieszczenia, miał klucze. Do momentu wyjazdu – od sierpnia do października (1998 r.) prowadził ten sklep. Dorywczo, na czarno zatrudniał różne osoby, a formalnie nie zatrudniał nikogo. Zatrudniał A., jedną z działalności było sprzedawanie płyt CD i kaset. A. jeździł i sprzedawał te artykuły na rynku w K.. Pracował u niego na czarno, nie był zgłoszony do ubezpieczenia, nie zawierał z nim umowy o pracę. M. D. nie znał osobiście. Nie pamięta, że płacił prowizję na zakup komputera na nazwisko D.. Tego komputera nie kupował, nie pamięta co mówił, przy przeszukaniu jak u niego znaleziono dyskietkę. Nie pamiętał dlaczego potrzebował zaświadczenia o zatrudnieniu, prowadził działalność gospodarczą, być może była zawieszona. Nie przedstawiał zaświadczeń o prowadzonej działalności.

Oskarżony stwierdził, że nie brał kredytów wspólnie z A., potwierdzał nieprawdę na dokumencie, żeby A. coś wziął. To co zrobił niezgodnie z prawem – to potwierdzał nieprawdę. Przyznał, że kredyty brał, ale brał je z dobrą wiarą, chociaż niekoniecznie w sposób zgodny z prawem. Przyznał się do tego, co podpisał, co brał na siebie. Przyznał się do poświadczenia nieprawdy w dokumentach, które wystawił, do wystawienia których był uprawniony.

Stwierdził, że nie pamięta, co działo się z towarem, który brał A., mógł go sprzedać oskarżonemu za pół ceny. Oskarżony nie uważał tego za przestępstwo. Z tych kredytów jak mógł, to coś spłacał, ale tego nie pamięta. Próbował to spłacać ze środków, z innych kredytów, z pożyczonych pieniędzy. Prawdopodobnie komputery rozbierał na części i sprzedawał je. Część brał dla siebie, część, żeby sprzedać. Pieniądze były potrzebne, żeby zaspokajać rosnące długi wierzycieli. Było tak, że jak miał długi, których nie mógł spłacać, to brał nowe kredyty. Sam też był wierzycielem. Nigdy nie zakładał spraw, aby ktoś mu oddał pieniądze. Nigdy nie składał zawiadomienia o przestępstwie na jego szkodę w związku z tym, że wierzyciele nie płacili pieniędzy na jego rzecz.

Oskarżony odnosząc się do zeznań J. A. (1) i Z. G. (1) stwierdził, że to nie jest prawda co mówił A. i G., może wystawiał im zaświadczenia, pomagał im kupować sprzęt i kupował od nich ten sprzęt, na pewno nie prosił nigdy nikogo, żeby brał na raty sprzęt dla niego (wyjaśnienia k. 2416).

Oskarżony odnośnie zaświadczenia o zatrudnieniu z dnia 28.04.1998r. na nazwisko K. D. znajdującego się na k. 862 akt rozpoznał swój podpis i pieczętkę firmy . Jednocześnie zaprzeczył, aby podpisał się za K. D. na umowie o kredyt z dnia 28.04.1998r. (k. 2467v).

Sąd zważył co następuje :

Wyjaśnienia oskarżonego zasługują na wiarę w zakresie w jakim przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Z wyjaśnień oskarżonego wynika , iż zasadniczo przyznał się on do popełnienia tych czynów, które są związane z zawarciem przez niego umów kredytowych na własne nazwisko. Ponadto oskarżony przyznał się do wystawienia potwierdzających nieprawdę zaświadczeń o zatrudnieniu w swojej firmie (...), Z. G. (1) i K. D., w sytuacji , gdy faktycznie nie byli oni przez niego zatrudnieni. Podał , iż jego udział w zawieraniu przez wskazane osoby umów kredytowych zwykle ograniczał się do pomocy przy wyborze sprzętu.

Z uwagi na różne okoliczności popełnienia zarzucanych oskarżonemu czynów we współdziałaniu z różnymi osobami wyjaśnienia oskarżonego jak też pozostałe zgromadzone w sprawie dowody wymagają odrębnego omówienia.

Na wstępie należy wskazać na istotę czynu zarzucanego oskarżonemu. Przepis art. 286§1 kk (odpowiednio art. 205§1 kodeksu karnego z 1969 r.) określa odpowiedzialność za oszustwo, którym według tego przepisu jest motywowane celem korzyści majątkowej doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenie jej w błąd albo wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranej czynności. Istota tego przestępstwa polega więc na posłużeniu się **falszem** jako czynnikiem sprawczym, który ma doprowadzić pokrzywdzonego do podjęcia niekorzystnej decyzji majątkowej. Wprowadzenie w błąd polega na tym,

iż sprawca własnymi podstępными zabiegami doprowadza pokrzywdzonego do mylnego wyobrażenia o określonym stanie rzeczy (por. Andrzej Marek Komentarz do art. 286 Kodeksu karnego).

W pierwszej kolejności odnieść należy się do czynów popełnionych przez oskarżonego związanych z zawieraniem przez niego umów kredytowych na własne nazwisko – czyny zarzucane w punktach II, III i X.

Oskarżony w wyjaśnieniach złożonych na rozprawie przyznał się do popełnienia tych zarzucanych czynów, w których zawarł osobiście umowy kredytowe na własne nazwisko. Dodatkowo w wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym (w dnia 4 sierpnia 1998 r. k. 520-522) przyznał się do popełnienia czynu zarzucanego w punkcie II aktu oskarżenia , podając iż sam przystawił pieczętki zakładu (...) na posiadanym przez siebie zatrudnieniu , a następnie zaświadczenie to wypisał i przedłożył przy zawieraniu umowy kredytu w dniu 25 czerwca 1997 r. w sklepie (...) w O. na zakup radioodtworacza P. i głośników S.. Sąd dał wiarę tym wyjaśnieniom oskarżonego, albowiem zostały one potwierdzone innymi zgromadzonymi w sprawie dowodami .

Sąd w szczególności dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który już na etapie postępowania przygotowawczego przyznał okoliczności zawarcia umowy kredytu na zakup radioodtworacza (...) oraz głośników S. o wartości 1.657,12 zł w sklepie (...) w O. przyznając się przy tym do podrobienia zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w Zakładzie (...) a następnie posłużenia się tym zaświadczeniem podczas zawierania umowy kredytu .

Wyjaśnienia oskarżonego co do podrobienia zaświadczenia o jego zatrudnieniu w Zakładzie (...)znajdują potwierdzenie w opinii z zakresu kryminalistycznych badań zapisów ręcznych , podpisów i pieczętek (k. 602-609). Z opinii tej wynika , iż zapisy ręczne , podpis (...), 3 nieczytelne podpisy na zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionym na P. B.datowanym na 10 czerwca 1997 r. zostały nakreślone przez B. P.. Natomiast trzy odciski pieczętki „ Zakład (...)F. W.ul (...)tel. domowy (...)(...)powstały przy użyciu pieczętki (z której pobrano materiał porównawczy) a która jest autentyczną pieczętką, która posługiwał się F. W..

Wyjaśnienia oskarżonego zostały potwierdzone zeznaniami F. W. , z których wynika, iż znał oskarżonego, który przychodził do jego zakładu , jednak nie był u niego zatrudniony. Z zeznań A. K. pracującej w sklepie (...) i sporządzonej przez nią notatki wynika, iż w związku z zawarciem umowy kredytowej w dniu 25 czerwca 1997 r. z B. P. odbyła rozmowę telefoniczną z F. W. jako pracodawcą kredytobiorcy potwierdzając jego zatrudnienie. Świadek A. O., przedstawiciel biura terenowego (...) w O. zajmującego się kredytowaniem umów sprzedaży ratalnej, potwierdził zawarcie przez B. P. umowy kredytowej i uzyskania kredytu jak też dokonanie przez B. P. na poczet zaciągniętego kredytu wpłaty jednej raty w wysokości 161,85 zł.

Sąd dał wiarę zeznaniom wskazanych świadków , albowiem są one spójne , logiczne , zeznania A. O. i A. K. znajdują potwierdzenie w dokumentach sporządzonych w związku z zawarciem umowy. Zeznania F. W. są zgodne z wyjaśnieniami oskarżonego jak też z opinią z zakresu kryminalistycznych badań zapisów ręcznych , podpisów i pieczętek i jako takie zasługują na wiarę.

Wyjaśnienia oskarżonego B. P. co do przekazania zakupionego w dniu 25 czerwca 1997 r. na kredyt radioodtworacza marki P. J. K. w rozliczeniu za długi znajdują potwierdzenie w relacji tego świadka. J. K. podał, że oskarżony był mu winien pieniądze, w celu zmniejszenia długu przekazał mu radioodtworacz marki P. wraz z dokumentami jego zakupu . Radioodtworacz ten następnie świadek sprzedał S. U.. S. U. potwierdził zakup od K. radioodtworacza, który następnie został przez niego sprzedany na giełdzie samochodowej. Sąd dał wiarę zeznaniom J. K. i S. U. , albowiem wzajemnie się uzupełniają, potwierdzając przy tym wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego co do okoliczności przekazania tego radioodtworacza. Zeznania J. W. , który zaprzecza aby brał udział w sprzedaży tego radioodtworacza nie mają znaczenia w sprawie .

Oskarżony w swoich wyjaśnieniach podał ogólnie , iż przyznaje się do kredytów , które wziął na swoje nazwisko. Wyjaśnienia te zasługują na wiarę w zakresie w jakim odnoszą się do czynu zarzucanego w punkcie III – zawarcia

umowy w dniu 17 listopada 1997 r. nr (...) na zakup sprzętu komputerowego w sklepie (...) w B., albowiem znajdują potwierdzenie w innych zgromadzonych w sprawie dowodach.

Na sprawstwo oskarżonego co do zawarcia umowy kredytu jak i posłużenia się podrobionym przez niego uprzednio zaświadczeniem o zatrudnieniu w zakładzie (...) wskazują wnioski zawarte w opinii z zakresu badań dokumentów (k. 835-861). Z opinii tej wynika, iż podpis B. P. w pozycji kredytobiorcy na umowie o kredyt nr (...) (zawartej w dniu 17 listopada 1997r) jest autentycznym podpisem oskarżonego (k. 860 pkt 8 opinii). Ponadto zapisy ręczne na zaświadczeniu o zatrudnieniu i wysokości zarobków z dnia 14 listopada (1997 r.) wystawionym na B. P. zostały nakreślone przez oskarżonego (k. 860 pkt 9 opinii). Kwestionowane tuszowe odciski pieczętki o treści Zakład (...) F. W. ul. (...) tel. domowy 34-72 11- 400 (...) na zaświadczeniu o zatrudnieniu i wysokości zarobków z dnia 14 listopada 1997 r. wystawionego na B. P. zostały wykonane przy użyciu pieczętki (z której pobrano materiał porównawczy) a która jest pieczętką, którą posługiwał się F. W. (k. 861 pkt 15 opinii).

Sąd dał wiarę zeznaniom I. K., sprzedawcy w sklepie (...) w B., która rozpoznała umowę nr (...) na nazwisko B. P. na której widnieje pieczętka sklepu, w którym pracuje oraz swój podpis. Świadek ponadto rozpoznała osobę B. P. jako klienta ich sklepu, zeznania te są spójne i konsekwentne. Z takiej umowy i przekazanie jej do realizacji potwierdził W. G. pracujący w firmie (...) w L., z zeznań tego świadka wynika, iż zaciągnięty na zakup sprzętu komputerowego kredyt w wysokości 7.142, 48 zł miał być przez B. P. spłacony w 36 ratach. Została zapłacona tylko jedna rata - w grudniu 1997 r. po czym oskarżony zaprzestał dalszej spłaty. Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, albowiem są spójne i logiczne, znajdują potwierdzenie w dokumentach związanych z zawarciem umowy przez oskarżonego.

Ogólne wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznał się do zawarcia umów kredytowych na własne nazwisko zasługują na wiarę w zakresie w jakim odnoszą się do czynu zarzucanego w punkcie X – zawarcia umowy w dniu 23 sierpnia 1998 r. na zakup materiałów budowlanych w sklepie U (...) w R., albowiem znajdują potwierdzenie w innych zgromadzonych w sprawie dowodach.

Z opinii kryminalistycznej z zakresu badań dokumentów wynika, że zapisy ręczne na zaświadczeniu o zatrudnieniu i wysokości zarobków z dnia 23 sierpnia 1998 r. wystawionym na B. P. zostały nakreślone przez oskarżonego (pkt 9 opinii k. 860) Tuszowe odciski pieczętki o treści ZAKŁAD USŁUGOWO-PRODUKCYJNY (...) (...) (...) ul. (...) na zaświadczeniu o zatrudnieniu i wysokości i zarobków z dnia 23 sierpnia 1998 r. wystawionym na B. P. zostały wykonane przy użyciu pieczętki (z której pobrano materiał wyrównawczy), która została znaleziona podczas przeszukania w mieszkaniu B. P. w (...) dokonanej w dniu 22 września 1998 r.

Świadek I. Z. rozpoznała B. P. jako mężczyznę dokonującego zakupu ratalnego materiałów budowlanych w dniu 24 sierpnia 1998 r. Pracowała wówczas w sklepie U (...) B. B. w R. jako sprzedawca. Z jej zeznań wynika, iż oskarżony zaciągając kredyt przedłożył zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach z firmy (...) w K.. Telefonicznie sprawdzała w firmie (...) możliwość udzielenia kredytu i uzyskała na to zgodę. Zawarła umowę kredytowa nr (...) z 24 sierpnia 1998 r., wypisała tę umowę i podpisała się na niej, podpis złożył B. P.. W dniu zawarcia umowy nie został wydany towar. Wydaniem towaru i sprawdzeniem autentyczności zaświadczenia o zatrudnieniu zajął się T. B..

Świadek R. B. potwierdził dokonanie przez B. P. w sierpniu 1998 r. w sklepie w R. zakupu ratalnego materiałów budowlanych znajdujących się w hurtowni w K.. Formalności związane z umową kredytu załatwiała I. Z.. Firma (...) początkowo wyraziła zgodę na zawarcie kredytu. Po kilku dniach (...) telefonicznie poinformował o wstrzymaniu kredytu dla P., ponieważ nie mógł znaleźć firmy, z której zaświadczenie o zatrudnieniu przedłożył P.. B. udał się do sklepu (...) przy ul. (...) w K., gdzie była informacja o numerze telefonicznym, numer ten podał firmie (...). Po kilku dniach otrzymał z (...) ponowne zezwolenie na udzielenie kredytu P..

Zeznanie te znajdują potwierdzenie w relacji M. Z. (2) – przedstawiciela PHU (...) w L. przedstawicielstwo w M., który podał, że umowa zawarta w sklepie (...) z B. P. nie była księgowana przez okres około 1 tygodnia, ponieważ na zaświadczeniu brak było telefonu firmy (...). W tym czasie do firmy zadzwonił B., podał numer telefonu komórkowego. Po zadzwonieniu pod ten numer przez pracownika zgłosił się mężczyzną, który potwierdził zatrudnienie P. w firmie

(...), na podstawie tej rozmowy telefonicznej została zatwierdzona umowa kredytowa. Na poczet udzielonego P. kredytu nie została spłacana ani jedna rata.

Sąd dał wiarę zeznaniom wskazanych świadków, albowiem są spójne i logiczne, wzajemnie się uzupełniają, znajdują potwierdzenie w dokumentach związanych z zawarciem umowy przez oskarżonego.

Sąd podzielił także wnioski zawarte w opiniach kryminalistycznych z zakresu badań zapisów ręcznych, podpisów i pieczętek (k. 602-609) oraz z zakresu badań dokumentów (k. 835-861), opinie te są pełne, jasne, zawarte w nich wnioski szczegółowo i logicznie umotywowane, znajdujące w pełni odzwierciedlenie w przeprowadzonych badaniach porównawczych zobrazowanych w opiniach, odnośnie czynów z punktu II, III i X nie były kwestionowane przez strony.

Z przywołanych wyżej dowodów odnośnie czynów z punktu II, III i X wynika podobny sposób działania oskarżonego, oskarżony działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jaką było uzyskanie towaru będącego przedmiotem zawartych umów kredytowych bez uiszczenia całej należnej ceny przedstawiał podrobione przez siebie zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, które miały istotne znaczenie dla udzielenia mu kredytu, wskazywały mianowicie na osiąganie przez oskarżonego stałych zarobków, które stanowić miały źródło spłaty przez niego zaciągniętych kredytów. Tym samym wprowadzał w błąd sprzedawców poszczególnych sklepów co do zatrudnienia i wysokości uzyskiwanych dochodów oraz możliwości i zamiaru spłaty kredytu. Oskarżony zawierając poszczególne umowy kredytowe posiadał już zobowiązania finansowe, których – jak sam wyjaśnił – nie regulował. Istotnym jest przy tym, iż oskarżony, pomimo, iż prowadził w tym czasie działalność gospodarczą przy zawieraniu umów kredytowych nie powoływał się na ewentualne dochody z działalności a przedstawiał podrobione zaświadczenia o zatrudnieniu.

Odnosząc się do czynów zarzucanych oskarżonemu jako popełnionych we współdziałaniu z innymi osobami tj. J. A. (1), Z. G. (2) i K. D. (czyny z punktu IV, V, VI, VII, VIII) Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w których przyznał się do potwierdzenia nieprawdy poprzez wystawienie zaświadczenia o zatrudnieniu tych osób w Przedsiębiorstwie Handlowo Usługowym (...), pomimo, iż osoby te nigdy nie były zatrudnione w jego firmie, albowiem wyjaśnienia oskarżonego w tej części w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów nie budzą wątpliwości. Na wiarę zasługują też ogólne wyjaśnienia oskarżonego z których wynika, iż był obecny w sklepach przy zawieraniu umów kredytowych przez poszczególne w/w osoby, co zostało potwierdzone nie tylko przez Z. G. (1) i J. A. (1), ale także przez sprzedawców, z którymi były zawierane umowy kredytowe na zakup towarów w poszczególnych sklepach.

Natomiast w ocenie Sądu nie zasługują na wiarę wyjaśnienia oskarżonego w odniesieniu do czynów z punktu IV, V, VI, VII, VIII, w których – w sposób ogólny – nie przyznaje się do współdziałania z J. A. (1), Z. G. (2) i K. D. w popełnieniu przestępstwa oszustwa poprzez wyłudzenie towaru i doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem podmiotów udzielających kredytów i pośredniczących w zawieraniu umów kredytowych bądź w odniesieniu do czynu z punktu VI usiłowania doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Wyjaśnienia te są bowiem sprzeczne z wzajemnie uzupełniającymi się zeznaniami złożonymi przez Z. G. (1), J. A. (1) i K. D., którym Sąd w znacznej części dał wiarę, a które znajdują także potwierdzenie w innych zgromadzonych w sprawie dowodach.

Sąd dokonując ustaleń co do współsprawstwa oskarżonego w zakresie czynu zarzucanego w punkcie IV związanym z zawarciem umowy kredytu na zakup sprzętu komputerowego w sklepie (...) w B. przez Z. G. (1) w dniu 16 marca 1998 r. miał na względzie wyjaśnienia oskarżonego w części w jakiej przyznał się do wystawienia zaświadczenia o zatrudnieniu stwierdzającego nieprawdę, wnioski z opinii kryminalistycznej oraz zeznania Z. G. (1).

Oskarżony w swoich wyjaśnieniach dotyczących umów zawieranych przez Z. G. (1) przyznał się jedynie do potwierdzenia nieprawdy poprzez wystawienie zaświadczenia o zatrudnieniu Z. G. (1) w Przedsiębiorstwie Handlowo - Usługowym (...).

Wyjaśnienia oskarżonego co do wystawienia przez niego takiego zaświadczenia stwierdzającego nieprawdę potwierdzają zeznania Z. G. (1) oraz wnioski zawarte w opinii kryminalistycznej z zakresu badań dokumentów (k. 835-861).

Z opinii tej wynika, iż zapisy ręczne na zaświadczeniu o zatrudnieniu i wysokości zarobków z dnia 16 marca 1998 r. wystawione na Z. G. (1) zostały nakreślone przez B. P. (k. 860 pkt 9 opinii). Ponadto w opinii wskazano, iż podpis Z. G. (1) w pozycji kredytobiorcy na umowie o kredyt nr (...) (z dnia 16 marca 1998 r.) jest autentycznym podpisem Z. G. (1) (k. 860 pkt 7 opinii) .

Z zeznań I. K. sprzedawcy w sklepie (...) wynika, iż rozpoznała umowę nr (...) na nazwisko Z. G. (1), na której widnieje pieczętka sklepu , w którym pracowała oraz swój podpis. Z. takiej umowy i przekazanie jej do realizacji oraz posłużenia się przy jej zawarciu zaświadczeniem o zatrudnieniu Z. G. (1) w Przedsiębiorstwie Handlowo - Usługowym (...) potwierdził świadek W. G. pracujący w firmie (...) w L. ,który podał ponadto, iż kredyt został rozłożony na 36 rat , nie dokonano żadnej wpłaty. Sąd dał wiarę zeznaniom I. K. i W. G. jako spójnym ,logicznym , znajdującym potwierdzenie w dokumentach związanych z zawarciem umowy przez Z. G. (1) .

Najistotniejsze znaczenie dla ustalenia współdziałania oskarżonego w popełnieniu przestępstwa oszustwa (co do czynu z punktu IV) mają zeznania Z. G. (1). Z jego relacji (wyjaśnienia złożone w charakterze podejrzanego w dniu 16 grudnia 1998 r.) wynika, iż w 1998 r. pomagał B. P. sporadycznie w prowadzeniu działalności – sprzedaży kaset, nie był jednak nigdy zatrudniony przez P.. W marcu 1998 r. P. poprosił go, aby na swoje nazwisko wziął w systemie ratalnym komputer, który jest mu potrzebny do prowadzenia firmy. P. obiecał, że sam będzie spłacał raty. Komputer mieli kupić w B.. Pojechali tam razem , w sklepie w centrum miasta Z. G. (1) wziął na swoje nazwisko komputer o wartości około 7000 zł. Odbyło się to tak, że w jego obecności oraz właściciela sklepu i sprzedawczyni B. P. wypisał własnoręczne zaświadczenie , że Z. G. (1) jest u niego zatrudniony. Świadek dał swój dowód osobisty i książeczkę zdrowia, sprzedawczyni z komputera wydrukowała umowę, na której podpisała się , świadek Z. G. (1) podpisał się na niej osobiście. Oryginał umowy pozostał w sklepie a kopię wziął P.. P. osobiście zapłacił prowizję, mogło to być około 300 zł. Komputer przewieźli do mieszkania P.. Po kilku dniach, gdy Z. G. (1) poszedł do mieszkania P., to zauważył, że komputera nie ma . P. powiedział, że rzeczy sprzedał . Obiecał, że będzie płacił raty. Po około 2 miesiącach zaczęły Z. G. (1) przychodzić ponaglenia z banku dotyczące spłaty rat. Rozmawiał o tym z P.. Z. G. (1) podał, iż za to, że brał towar z P. nie otrzymał żadnych pieniędzy, kilka razy wypili razem alkohol. Świadek podał ponadto, iż od P. oraz od K. D. dowiedział się , że K. D. również brał na swoje nazwisko dla P. komputer w B. oraz w K. około miesiąc później – po tym jak brał towar G.. P. również to posprzedawał. J. A. (1) także mówił mu , że brał na raty dla P. sprzęt w sklepach w K. i w O., który sprzedał P. (k. 409- 413).

W ocenie Sądu zeznania Z. G. (1) dotyczące okoliczności zawarcia umowy kredytu na zakup sprzętu komputerowego w dniu 16 marca 1998 r. zasługują na wiarę , zeznania te są spójne, logiczne i konsekwentne, znajdują potwierdzenie – podobnie jak wyjaśnienia oskarżonego – w zakresie złożenia podpisów na umowie kredytowej oraz wypisania zaświadczenia o zatrudnieniu G. przez P. we wnioskach opinii kryminalistycznej (k. 831-862). W ocenie Sądu na wiarę zasługują także zeznania Z. G. (1), w których wskazuje na rolę B. P. w przestępczym przedsięwzięciu – to oskarżony był pomysłodawcą zakupu sprzętu komputerowego na raty , wystawił świadkowi Z. G. (1) zaświadczenie o zatrudnieniu będące podstawą udokumentowania zdolności świadka do spłaty kredytu przez zawarciem umowy , to oskarżony zabrał sprzęt do swojego mieszkania i następnie zadysponował. Sąd dając wiarę relacji świadka Z. G. (1) miał na uwadze relację J. A. (1) jak też ustalone okoliczności zakupów ratalnych sprzętu komputerowego na nazwisko K. D.. J. A. (1) w analogiczny sposób jak Z. G. (1) przedstawił przebieg dokonywania zakupów ratalnych we współdziałaniu z B. P. , który był inicjatorem tych czynów i do którego trafiał sprzęt zakupiony na raty . Taki sam sposób działania oskarżonego wynika ze zgromadzonych w sprawie dowodów dotyczących umów zawieranych na nazwisko K. D.. Podkreślić przy tym należy , iż brak jest podstaw do przyjęcia, iż Z. G. (1) miałby obciążać oskarżonego bezpodstawnie w celu oczyszczenia się z zarzutu– złożenie wyjaśnień przez G. co do współdziałania z B. P. w popełnieniu przedmiotowego czynu nie uwalniało jego samego od odpowiedzialności karnej za współdziałanie w tym przestępstwie. Z. G. (1) został za to przestępstwo skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie w sprawie II K 561/05 (k. 1489)

Sąd miał przy tym na względzie, iż udział oskarżonego nie ograniczał się jedynie do wystawienia zaświadczenia stwierdzającego nieprawdę, ale także do wspólnej obecności ze Z. G. (2) w B. przy zakupie sprzętu komputerowego. Powyższe w świetle zasad doświadczenia życiowego w zestawieniu z analogicznym sposobem postępowania

oskarżonego przy zawieraniu umów kredytowych przez J. A. (1) oraz na nazwisko K. D. czyni wiarygodnymi relacje Z. G. (1) odnośnie współdziałania oskarżonego ze Z. G. (2) w popełnieniu przestępstwa oszustwa związanego z zawarciem umowy kredytowej w dniu 16 marca 1998 r.

Sąd dokonując ustaleń w zakresie współsprawstwa oskarżonego w zakresie czynu zarzucanego w punkcie V związanym z zawarciem umowy kredytu na zakup sprzętu AGD i RTV w sklepie (...) w K. przez J. A. (1) w dniu 24 marca 1998 r. miał na względzie zeznania J. A. (1) oraz D. S., wnioski z opinii kryminalistycznej a także po części ogólne wyjaśnienia oskarżonego w jakich przyznał się do potwierdzenia zatrudnienia A. w jego firmie (...).

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż z opinii LK KWP w O. z zakresu badań dokumentów wynika, iż podpis A. J. (1) w pozycji kredytobiorcy na umowie o kredyt nr (...) prawdopodobnie jest autentycznym podpisem J. A. (1) (pkt 3 opinii), natomiast zapisy ręczne na zaświadczeniu o zatrudnieniu i zarobkach z dnia 23 marca 1998 r. wystawionym na J. A. (1) nie zostały nakreślone przez typowane osoby, zapisy ręczne zostały nakreślone przez dwie osoby (pkt 12 i 13 opinii).

W ocenie Sądu obecność oskarżonego przy zawieraniu umowy w sklepie (...) przez J. A. (1) w dniu 24 marca 1998 r. nie budzi wątpliwości w świetle zeznań świadka D. S. oraz relacji J. A. (1). Świadek D. S., sprzedawczyni sklepu (...) w K., znała osobiście B. P. jako mieszkańca (...). Z jej zeznań wynika, iż P. był w sklepie razem z młodszym mężczyzną – J. A. (1) (którego wizerunek rozpoznała). Zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach dla A. wystawił w sklepie (...), wypisywał je w sklepie i podbijał swoimi pieczętami. Na tym zaświadczeniu sporządziła adnotację, że zatrudnienie A. zostało potwierdzone w rozmowie z P.. A. dokonał zakupu ratalnego telewizora (...), pralko- suszarki W., magnetowidu Samsung oraz żelazko P. o łącznej wartości 4 914,02 zł. Na ten zakup wypisała umowę o kredyt (...) z 24 marca 1998 r.

Przekazanie tej umowy do realizacji oraz uruchomienie kredytu potwierdził świadek A. J. (2), pełnomocnik (...) w L. prowadzący pośrednictwo w sprzedaży ratalnej artykułów konsumpcyjnych. Z jego zeznań wynika, iż umowa kredytowa zawarta przez J. A. (1) na zakup dóbr konsumpcyjnych w dniu 24 marca 1998 r. w sklepie (...) została przekazana do przedstawicielstwa w S., nie budziła pod względem formalnym żadnych zastrzeżeń i kredyt został uruchomiony. Kredyt ten nie został spłacony, brak jakiegokolwiek wpłaty.

Z relacji J. A. (1) (wyjaśnienia złożone w charakterze podejrzanego w dniu 15 grudnia 1998 r.) wynika, iż od marca 1998 r. znał B. P., który zaproponował mu pracę „na czarno”, w ramach której sprzedawał kasety na rynku w M., B., K., jeździł samochodem P.. W marcu 1998 r. P. poprosił go, aby wziął na swoje nazwisko trochę sprzętu gospodarczego w systemie ratalnym. P. mówił, że sam nie może wziąć na siebie, ponieważ wziął już samochód na raty. Powiedział też, że załatwi zaświadczenie o zarobkach, że raty będzie spłacał osobiście. A. się na to zgodził. Pojechali razem do sklepu na Falklandach w K., gdzie pracowała znajoma P.. W jej obecności P. wypełnił zaświadczenie, że A. jest u niego zatrudniony. A. dał swój dowód osobisty oraz prawo jazdy. P. wybrał sobie telewizor kolorowy, pralkę automatyczną, żelazko parowe. P. osobiście wpłacił prowizję. Sprzedawczyni spisała umowę. A. się na niej podpisał. Wartość rzeczy wynosiła około 5 200 zł. Po kupnie rzeczy zawieźli je do mieszkania P.. Po kilku dniach, gdy był ponownie w mieszkaniu P., rzeczy tych już nie było. J. A. (1) podał, że wierzył P., że sprzęt, który bierze dla niego na raty jest mu faktycznie potrzebny. Dopiero kiedy pokłócił się z P. Z. G. (1) powiedział mu, że P. w ten sposób wyłudzał sprzęt „wrabiając” inne osoby. G. mówił mu, że wspólnie z P. wyłudzili komputer w sklepie koło ronda w K. posługując się dokumentami nieżyjącego mężczyzny J. A. (1) po okazaniu mu umowy kredytowej (...) z dnia 24.03.1998 r. z Przedsiębiorstwa Handlowego (...) w K. przy ul. (...) stwierdził, że na tej umowie widnieje jego podpis.

Sąd dał wiarę w większości wiarę zeznaniom D. S. jako spójnym, logicznym, znajdującym potwierdzenie w dokumentach związanych z zawarciem umowy przez J. A. (1). Wątpliwości jedynie budzą – w świetle wniosków zawartych w opinii kryminalistycznej – zeznania D. S. a jednocześnie J. A. (1) co do tego, iż oskarżony B. P. podczas zawierania umowy w dniu 24 marca 1998 r. w sklepie (...) osobiście wypisał zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach J. A. (1). Z opinii kryminalistycznej wynika bowiem, iż zapisy ręczne na zaświadczeniu o zatrudnieniu i zarobkach z dnia 23 marca 1998 r. wystawionym na J. A. (1) nie zostały nakreślone przez typowane osoby – w tym przez

oskarżonego - zapisy ręczne zostały nakreślone przez dwie osoby (pkt 12 i 13 opinii). Natomiast w ocenie Sądu brak jest podstaw do zakwestionowania zeznań D. S. a także J. A. (1) co do obecności oskarżonego B. P. przy zawieraniu umowy w sklepie (...) przez A. w tym także co do ustnego potwierdzenia przez oskarżonego faktu zatrudnienia A. w jego przedsiębiorstwie. Świadek D. S. znała osobiście oskarżonego jako mieszkańca (...), jej zeznania co do przedłożenia przy zawieraniu tej zaświadczenia o zatrudnieniu A. w Przedsiębiorstwie (...) zostały potwierdzone dokumentem załączonym do zawartej umowy przekazanej do realizacji – przedmiotowym zaświadczeniem datowanym na 23 marca 1998 r. (kopia zaświadczenia na k. 2466), na którym znajduje się adnotacja świadka o sprawdzeniu zatrudnienia na podstawie informacji udzielonych przez B. P.. Na zaświadczeniu tym znajdowały się pieczętki Przedsiębiorstwa (...). Brak jest przy tym jakichkolwiek okoliczności wskazujących, iż świadek D. S. miałaby zeznawać nieprawdziwie, bezpodstawnie obciążając oskarżonego. Sam oskarżony nie kwestionował ani faktu znajomości z D. S. ani też swojej obecności przy zawieraniu umowy przez J. A. (1) w sklepie (...) w K..

Sąd dał wiarę zeznaniom J. A. (1) co do współdziałania oskarżonego B. P. w popełnieniu przestępstwa oszustwa związanego z zawarciem umowy kredytowej na zakup sprzętu RTV i AGD w sklepie (...) w K., za wyjątkiem twierdzenia J. A. (1), iż oskarżony własnoręcznie wypisał zaświadczenie o jego zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) – twierdzenia w tej części są sprzeczne z wnioskami zawartymi w opinii kryminalistycznej. Natomiast w ocenie Sądu nie podważa to wiarygodności pozostałych zeznań J. A. (1) co do udziału oskarżonego, zeznania świadka co do przedłożenia zaświadczenia o jego zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) i co do obecności oskarżonego w sklepie (...) są zgodne z zeznaniami świadka D. S. i jako takie zasługują na wiarę. J. A. (1) potwierdził, iż podpis kredytobiorcy na umowie kredytowej z dnia 24 marca 1998 r. został złożony przez niego osobiście, co uwiarygodniają wnioski zawarte w opinii kryminalistycznej. Sąd dał wiarę co do pozostałych podawanych przez J. A. (1) okoliczności związanych z zawarciem przedmiotowej umowy, w których wskazał, iż zakup sprzętu AGD i RTV na raty dokonał na prośbę oskarżonego, który zobowiązał się do zapłaty rat, to oskarżony „załatwił” zaświadczenie o zatrudnieniu będące podstawą udokumentowania zdolności świadka do spłaty kredytu przez zawarcie umowy (na zaświadczeniu widniały pieczętki Przedsiębiorstwa (...)) a oskarżony ustnie potwierdził zatrudnienie), oskarżony zabrał sprzęt do swojego mieszkania i następnie zadysponował. W ocenie Sądu zeznania te spójne, logiczne i konsekwentne.

Sąd dając wiarę zeznaniom J. A. (1) miał na uwadze relację Z. G. (1) jak też ustalone okoliczności zakupów ratalnych sprzętu komputerowego na nazwisko K. D.. J. A. (1) w analogiczny sposób jak Z. G. (1) przedstawił przebieg dokonywania zakupów ratalnych we współdziałaniu z B. P., który był inicjatorem tych czynów i do którego trafiał sprzęt zakupiony na raty. Taki sam sposób działania oskarżonego wynika ze zgromadzonych w sprawie dowodów dotyczących umów zawieranych na nazwisko K. D.. Brak jest podstaw do przyjęcia, iż J. A. (1) miałby obciążać oskarżonego bezpodstawnie – złożenie wyjaśnień przez J. A. (1) co do współdziałania z B. P. w popełnieniu przedmiotowego czynu nie uwalniało jego samego od odpowiedzialności karnej za współudział w tym przestępstwie. J. A. (1) został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie w sprawie II K 185/05.

Sąd dokonując ustaleń w zakresie współsprawstwa oskarżonego w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu w ramach czynu zarzucanego w punkcie VI zarzucanego w punkcie V związanym z zawarciem umowy kredytu na zakup sprzętu komputerowego w sklepie (...) w K. przez J. A. (1) w dniu 15 kwietnia 1998 r. miał na względzie zeznanie J. A. (1), wnioski z opinii kryminalistycznej a także po części wyjaśnienia oskarżonego w jakich przyznał się do potwierdzenia zatrudnienia A. w jego firmie (...). Oskarżony w wyjaśnieniach złożonych na rozprawie podał, że w sklepie u C. wystawił dokument (zaświadczenie o zatrudnieniu), ale nie wzięli żadnego sprzętu komputerowego. Poszli do C. po sprzęt komputerowy, A. zawierał umowę. Oskarżony nie był przy podpisywaniu umowy, zostawił A. i właściciela samych. Nie pamięta, żeby wtedy brali sprzęt. Wyjaśnienie oskarżonego zasługują na wiarę w części w jakiej przyznał się do wystawienia zaświadczenia o zatrudnieniu J. A. (1) stwierdzającego nieprawdę, co do obecności w sklepie wspólnie z J. A. (1) jak też co do tego, że sprzęt wówczas nie wzięli. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego co do tego, że nie był obecny przy zawieraniu umowy jak też ogólnym wyjaśnieniom w których zaprzecza współdziałaniu z A. przy popełnianiu oszustw związanych z zawieraniem umów kredytowych, albowiem w tym zakresie są sprzecznej z wiarygodną relacją J. A. (1), potwierdzona innymi dowodami.

J. A. (1) podał, iż około miesiąc czasu po zakupie na raty sprzętu AGD i RTV w sklepie (...) poprosił go, aby wziął na swoje nazwisko na raty komputer, który będzie miał w domu i będzie mu potrzebny do pracy. Zapewniał, że będzie płacił raty. Pojechali razem do sklepu komputerowego na ul. (...) w K.. Tam P. rozmawiał ze starszym mężczyzną o imieniu (...). Obaj mówili, że świadek podpisze umowę a komputer będzie dostarczony później. A. podpisał wówczas umowę na komputer z drukarką, zestaw miał kosztować 4 200 zł. W jego obecności P. wypisał zaświadczenie, że A. jest u niego zatrudniony. Świadek stwierdził odnośnie umowy o kredyt z dnia 15 kwietnia 1998 r. nr (...), iż okazana mu umowa na sprzedaż komputera na kwotę 9 200 zł została sfalszowana, gdyż podpis z jego imieniem i nazwiskiem na tej umowie nie jest jego podpisem. Zaświadczenie z dnia 15 kwietnia o zatrudnieniu na nazwisko J. A. (1) wypisał osobiście P..

Relacje J. A. (1) znajdują potwierdzenie w opinii kryminalistycznej (k. 836- 862), z której wynika, iż podpis (...) w pozycji kredytobiorcy na umowie o kredyt nr (...) prawdopodobnie nie jest autentycznym podpisem J. A. (1), prawdopodobnie nie został nakreślony przez B. P., nie został nakreślony przez pozostałe typowane osoby (pkt 2 opinii k. 859). Zapisy ręczne na zaświadczeniu o zatrudnieniu i zarobkach z dnia 15 kwietnia 1998 r. wystawionym na nazwisko A. J. (1) zostały nakreślone przez P. (punkt 9 opinii).

W związku z powyższym Sąd nie dał wiary zeznaniom J. C. (1) – sprzedawcy w sklepie (...) co do zawarcia umowy kredytowej na zakup sprzętu komputerowego o wartości 9 200 zł przez J. A. (1). Z zeznań J. C. (3) wynika, iż znał B. P.. P. przyszedł do sklepu (...), gdzie świadek pracował jako sprzedawca, z nieznanym mu młodym mężczyzną, który dokonał zakupu ratalnego sprzętu komputerowego. J. C. (1) rozpoznał okazaną mu umowę kredytowa nr (...) z 15 kwietnia 1998 r., którą wypełnił osobiście dla mężczyzny, który był z P.. Na podstawie tej umowy mężczyzna ten kupił komputer (...) drukarkę i skaner łącznej wartości 9 200 zł. Mężczyzna przedłożył zaświadczenie o zarobkach i zatrudnieniu z firmy (...). W bezpośredniej rozmowie z P. obecnym w sklepie przy sporządzaniu umowy kredytowej sprawdził zatrudnienie tego mężczyzny w firmie (...). Po dokonaniu wszelkich formalności sprzęt został zabrany przez P..

W ocenie Sądu na wiarę zasługują zeznania świadka J. C. (3) w części w jakiej podaje, iż oskarżony był w sklepie (...) razem z młodszym mężczyzną J. A. (1) w celu zakupu ratalnego sprzętu, przedłożyli wówczas zaświadczenie o zatrudnieniu J. A. (1) w firmie (...), który jednocześnie osobiście potwierdził zatrudnienie A. w jego firmie, zeznania J. C. (1) w tej części znajdują potwierdzenie w zaświadczeniu o zatrudnieniu z dnia 15 kwietnia 1998 r. oraz w sporządzonej przez świadka na okoliczność rozmowy z P. notatce (k. 381), ponadto w tej części są zgodne z zeznaniami J. A. (1). Sąd dał wiarę także zeznaniom J. C. (1) co do tego, iż została wówczas podpisana umowa kredytowa na zakup ratalny sprzętu komputerowego, co jest zbieżne z relacją J. A. (1), natomiast jak wynika z wiarygodnych zeznań J. A. (1) potwierdzonych wnioskami z opinii kryminalistycznej nie była to umowa na kwotę 9 200 zł zawarta z (...)w L. za pośrednictwem (...), która następnie została przez J. C. (1) przekazana do realizacji. W konsekwencji na podstawie wiarygodnych zeznań J. A. (1) Sąd ustalił, iż w dniu 15 kwietnia 1998 r. doszło do podpisania przez niego w sklepie (...) umowy na zakup sprzętu komputerowego – którego miał dokonać na prośbę P. i przy jego współdziałaniu – z nieustalonym bankiem, jednak umowa ta nie została przekazana do realizacji w związku z czym nie doszło do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez nieustalony bank. Sąd dał wiarę także zeznaniom J. A. (1), iż w dniu 15 kwietnia 1998 r. nie został wydany mu sprzęt komputerowy, który miał być zakupiony na raty. Zeznania te są zgodne z wyjaśnieniami oskarżonego B. P.. W konsekwencji Sąd nie dał wiary zeznaniom J. C. (1), co do podpisania przez J. A. (1) umowy nr (...) z (...) w L. na zakup sprzętu komputerowego o wartości 9 200 zł, która następnie została przekazana do realizacji.

Zeznania świadka A. P. (1) nie mają znaczenia dla powyższych ustaleń faktycznych. Świadek ten będąc dyrektorem PHU (...) w 1999 r. potwierdził jedynie fakt przekazania do realizacji umowy zawartej w dniu 15 kwietnia 1998 r. w sklepie komputerowym A. C. nr (...), do której zostało załączone zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w przedsiębiorstwie (...). P., właściciel sklepu potwierdził na piśmie, że zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach jest autentyczne. Umowa kredytowa została zatwierdzona. Kredyt wzięty na zakup sprzętu komputerowego w wysokości

9 200 zł nie został spłacony. Zeznania tego świadka opierają się na przekazanych do realizacji dokumentach, znajdujących w nich potwierdzenie i jako takie zasługują na wiarę .

Sąd dokonując ustaleń co do współsprawstwa oskarżonego w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie VII dotyczącego zawarcia w dniu 30 kwietnia 1998 r. umowy na zakup ratalny sprzętu komputerowego na nazwisko K. D. miał na względzie w szczególności wnioski przedstawione w opinii kryminalistycznej, zeznania świadków I. K., W. G., M. P. (1) , S. P. oraz K. D.. Sam oskarżony nie odniósł się do tego zarzutu , z jego wyjaśnień wynika jedynie , że nie podpisywał się na umowie kredytowej za K. D..

Z zeznań I. K., sprzedawcy w sklepie (...) w B. wynika, iż rozpoznała umowę nr (...) na nazwisko K. D., na której widnieje pieczęć sklepu , w którym pracuje oraz swój podpis. Zawarcie takiej umowy i przekazanie jej do realizacji oraz posłużenie się przy jej zawarciu zaświadczeniem o zatrudnieniu K. D. w Zakładzie Usługowym (...) w K. ul. (...) potwierdził W. G. pracujący w firmie (...) w L. ,który podał ponadto, iż kredyt został rozłożony na 36 rat , nie dokonano żadnej wpłaty. Sąd dał wiarę zeznaniom I. K. i W. G. jako spójnym ,logicznym , znajdującym potwierdzenie w dokumentach związanych z zawarciem umowy na nazwisko K. D..

Sam K. D. nie przedstawił szczegółów zawarcia przedmiotowej umowy W wyjaśnieniach złożonych w charakterze podejrzanego (w dniu 10 lutego 2005 r.) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów (związanych z zarzutami stawianymi B. P. w punktach VII i VIII) , nie pamiętał dokładnie co się wydarzyło w 1998 r. z uwagi na upływ czasu. Przedstawił, iż to B. P. był inicjatorem tych zdarzeń , to P. brał sprzęt komputerowy dla siebie. K. D. posłużył mu jako „narzędzie”. Po okazaniu mu dwóch umów kredytowych na jego nazwisko na zakup sprzętu komputerowego, jednej zawartej w B. , drugiej w K., podał, iż z całą pewnością nie był w B. i nie kupował na raty sprzętu komputerowego. K. D. stwierdził, iż nie wypisywał zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach na jego nazwisko w firmie (...), nie wie kto mógł je wypisać. Nigdy nie pracował w firmie (...) był w stanie stwierdzić , czy podpisy na obu umowach są jego czy też nie. W 1998 r. znał P. , kilka razy razem spożywali alkohol. P. mówił, że można brać kredyty na komputery , aby D. wziął taki kredyt na swoje nazwisko. P. mówił, żeby dał mu swój dowód osobisty , a on resztę załatwi, jednak dokładnie tego nie pamiętał. Nie pamiętał czy był w K. w sklepie komputerowym i podpisywał tam umowę kredytową . Jeżeli był to tylko z P. . Możliwe też , że był wtedy pijany. W kolejnych wyjaśnieniach (w dniu 17 kwietnia 2013 r.) K. D. podał, że nigdy nie był zatrudniony w zakładzie (...), nie zna takiej osoby. Po okazaniu mu umów nr (...) stwierdził, iż podpisy o treści (...) nie są jego podpisami.

Sąd dał wiarę zeznaniom K. D. w części , w szczególności w zakresie w jakim zaprzecza, aby złożył podpis na umowie kredytowej zawartej w dniu 30 kwietnia 1998 r. w B., albowiem zeznania te znajdują potwierdzenie w opinii kryminalistycznej LK KWP w O. z zakresu badań dokumentów, z której wynika, że podpis (...) w pozycji kredytobiorcy na umowie o kredyt nr (...) nie jest autentycznym podpisem K. D..

Na wiarę zasługują też zeznania K. D., w których zaprzecza, aby był zatrudniony w zakładzie (...) – jak to wynikało z zaświadczenia o zatrudnieniu przedłożonego przy zawieraniu umowy, okoliczność ta nie budzi wątpliwości , zaś samo zaświadczenie zostało podrobione - jak wynika z przywołanej już opinii kryminalistycznej zapisy ręczne na zaświadczeniu o zatrudnieniu i wysokości zarobków w zakładzie Usługowym (...) z dnia 25 kwietnia 1998 r. wystawionym na K. D. zostały nakreślone przez B. P.. W opinii tej wskazano, iż nakreślenie podpisu K. D. leży w możliwościach pisarskich B. P. (pkt 6 k. 860).

Sąd oceniając zeznania świadka K. D. miał na względzie , iż po raz pierwszy był przesłuchiwany na okoliczności zdarzenia w 2005 r. – po upływie 7 lat od daty zawarcia umowy kredytowej w dniu 30 kwietnia 1998 r. w B., stąd trudno jednoznacznie stwierdzić, czy świadek był osobiście w B. przy zawarciu przedmiotowej umowy. Dokumenty sporządzone w związku z zawarciem umowy nie zawierają podpisu złożonego osobiście przez K. D.. Sprzedawca sklepu sporządzająca umowę nie rozpoznała wizerunku K. D. jako klienta sklepu. Jednocześnie osoba, która zawierała umowę kredytową posługiwała się dokumentami – dowodem osobistym K. D. . W tej sytuacji w ocenie Sądu nie można wykluczyć , iż K. D. był osobiście wraz z B. P. w sklepie (...) w B. przy zawarciu umowy kredytowej w dniu 30 kwietnia 1998 r., nie mniej nie składał osobiście podpisu pod umową. Natomiast udział B. P. w dokonaniu

przestępstwa oszustwa w związku z zakupem ratalnym sprzętu komputerowego w dniu 30 kwietnia 1998 r. nie budzi wątpliwości. Oskarżony- jak wynika z opinii kryminalistycznej - podrobił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach K. D. w Zakładzie Usługowym (...), które zostało przedłożone przy zawarciu umowy kredytowej. Sprzęt zakupiony na podstawie umowy kredytowej zawartej w dniu 30 kwietnia 1998 r. w B. został następnie zabrany przez B. P. do jego miejsca zamieszkania w (...) a następnie sprzedany mieszkańcowi K. S. P.. Okoliczności te potwierdzają zeznania K. D., który wskazywał, iż inicjatorem zdarzeń – zakupu sprzętu na raty , był B. P. , który kupował ten sprzęt dla siebie.

Z zeznań S. P. wynika, iż B. P. poznał w sklepie (...) w K. , gdzie dowiadywał się o możliwość zakupu sprzętu komputerowego. Obecny tam P. zaproponował mu kupno sprzętu komputerowego, zawiózł go do swojego mieszkania w (...), tam na strychu pokazał mu sprzęt – monitor , głośniki, procesor, klawiatura , oprogramowanie. Po uzgodnieniu ceny przewieźli sprzęt do mieszkania P.. W jego mieszkaniu sporządzili umowę kupna sprzedaży. Napisał ją P., S. P. podpisał. Cały sprzęt kosztował 5 500 zł. Kupił komputer O. (...) nr (...) oraz jego wyposażenie zgodnie z treścią karty gwarancyjnej nr (...). Był to sprzęt zakupiony na podstawie umowy kredytowej zawartej w dniu 30 kwietnia 1998 r. w sklepie (...) w B. na nazwisko K. D.. Dodatkowo S. P. kupił od P. kartę graficzną A. (...) nr (...), na którą otrzymał kartę gwarancyjną z 28 kwietnia 1998 r. z PHU (...) w K.. Do komputera otrzymał również oprogramowanie (...) W. (...) oraz 3 dyskiety M. , 1 dyskietkę P. C. (...) dyskietki A. do karty dźwiękowej oraz kluczyk do wysuwania CD w sytuacjach awaryjnych. Kupił również głośniki i monitor. W listopadzie 1998 r. sprzęt komputerowy, który kupił od P., został zabezpieczony przez policję w toku przeszukania.

Zeznania S. P. potwierdziła jego żona M. P. (1), które była obecna przy sporządzaniu umowy kupna sprzętu komputerowego za kwotę 5 500 zł, na zakupiony sprzęt P. posiadał karty gwarancyjne.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków S. i M. P. (1) , albowiem są spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniają , zostały potwierdzone pisemną umową kupna sprzętu komputerowego, której oskarżony nie kwestionował oraz protokołem przeszukania pomieszczeń M. P. (2) (k. 456-458).

Sąd dokonując ustaleń co do sprawstwa oskarżonego w zakresie czynu zarzucanego w punkcie VIII związanym z zawarciem umowy kredytu na zakup sprzętu komputerowego w sklepie (...) w K. na nazwisko K. D. w dniu 28 kwietnia 1998 r. miał na względzie wyjaśnienia oskarżonego w części w jakiej przyznał się do wystawienia zaświadczenia o zatrudnieniu stwierdzającego nieprawdę , wnioski z opinii kryminalistycznej oraz zeznania W. S. a także K. D..

Oskarżony w swoich wyjaśnieniach dotyczących umów zawieranych na nazwisko K. D. ogólnie przyznał się jedynie do potwierdzenia nieprawdy poprzez wystawienie zaświadczenia o zatrudnieniu kredytobiorcy w Przedsiębiorstwie Handlowo - Usługowym (...). Ponadto oskarżony na rozprawie w dniu 30 stycznia 2014 r. odnośnie zaświadczenia o zatrudnieniu z dnia 28.04.1998r. na nazwisko K. D. znajdującego się na k. 862 akt rozpoznał swój podpis i pieczętkę firmy. Jednocześnie zaprzeczył, aby podpisał się za K. D. na umowie o kredyt z dnia 28.04.1998r. (k. 2467v). Wyjaśnienia oskarżonego co do wystawienia przez niego takiego zaświadczenia stwierdzającego nieprawdę potwierdzają wnioski zawarte w opinii kryminalistycznej z zakresu badań dokumentów (k. 835-861).

Z opinii tej wynika, że zapisy ręczne na zaświadczeniu o zatrudnieniu i wysokości zarobków z dnia 28 kwietnia 1998 r. wystawionym na K. D. prawdopodobnie zostały nakreślone przez P.. Wobec przyznania oskarżonego Sąd podzielił wnioski zawarte w w/w opinii, co do wypisania przez oskarżonego zaświadczenia o zatrudnieniu K. D. w firmie (...) przedłożonego przy zawarciu umowy kredytowej w dniu 28 kwietnia 1998 r. w sklepie (...).

Ponadto z opinii wynika, iż podpis (...) w pozycji kredytobiorcy na umowie o kredyt nr (...) nie jest autentycznym podpisem K. D. , zaś nakreślenie podpisu leży w możliwościach pisarskich B. P. (pkt 4 k. 859).Sąd podzielił wnioski zawarte w opinii w zakresie w jakim są zgodne z zeznaniami K. D. – który stwierdził, iż podpis na umowie kredytowej nie jest jego podpisem . Natomiast stwierdzenie , iż nakreślenie podpisu K. D. leży w możliwościach pisarskich B. P. nie jest wystarczające do przyjęcia , iż to oskarżony podrobił podpis kredytobiorcy na umowie kredytowej, albowiem oskarżony tej okoliczności zaprzecza .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka W. S., sprzedawcy w sklepie komputerowym (...) w K. przy ul. (...). Z jego relacji wynika, iż wiosną 1998 r. do sklepu przyszło dwóch mężczyzn, chcieli dokonać zakupu ratalnego sprzętu komputerowego w postaci karty graficznej, drukarki atramentowej oraz skanera. Starszy mężczyzna – B. P. – wcześniej przychodził do sklepu i dowiadywał się o sprzęt komputerowy. Młodszy mężczyzna – K. D. – kupił na kredyt sprzęt komputerowy w postaci karty graficznej, drukarki atramentowej oraz skanera o wartości ponad 2 tysięcy zł. Przedłożył zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie, której właścicielem był ten starszy mężczyzna – B. P.. Właściciel firmy potwierdził zatrudnienie mężczyzny, który dokonywał zakupu na raty. Po okazaniu umowy kredytowej na nazwisko D. K. nr (...) W. S. rozpoznał swoje podpisy na tej umowie, zawierał ją z mężczyzną o nazwisku K. D., który podpisał się na tej umowie jako kredytobiorca. Przy zawieraniu umowy odniósł wrażenie jakby zakupu dokonywał ten starszy mężczyzna, ponieważ to on decydował co kupić a młodszy tylko służył swoim nazwiskiem. W. S. rozpoznał – w protokole okazania wizerunku – K. D. jako młodszego mężczyznę, który przedłożył zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach z firmy której właścicielem był starszy mężczyzna – B. P.. Według świadka to starszy mężczyzna praktycznie zamówił sprzęt komputerowy, który następnie drugi mężczyzna – D. kupił na raty. Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka za wyjątkiem stwierdzenia, iż to K. D. podpisał się na umowie kredytowej jako kredytobiorca, w tym zakresie zeznania te są sprzeczne z zeznaniami K. D., potwierdzonymi wnioskami opinii kryminalistycznej. W ocenie Sądu nie można przy tym wykluczyć, iż podpis na umowie kredytowej – wykorzystując nieuwagę sprzedawcy – złożyła inna osoba. W pozostałym zakresie Sąd dał wiarę zeznaniom W. S. jako spójnym, logicznym i konsekwentnym, co dotyczy także rozpoznania wizerunku osób – B. P. i K. D.. Zeznania te znajdują potwierdzenie w dokumentach sporządzonych w związku z zawartą umową kredytową i przekazanych do realizacji. Zeznania W. S. potwierdzają ogólnie przedstawione przez K. D. okoliczności zawierania umów na zakup sprzętu komputerowego z udziałem B. P., w którym K. D. wskazał, iż dokonywanie zakupu sprzętu na raty było pomysłem B. P., który kupował ten sprzęt dla siebie, czyniąc te twierdzenia K. D. wiarygodnymi. Dodatkowo na prawdziwość tych relacji wskazuje fakt, iż to B. P. rozporządził zakupioną w dniu 28 kwietnia 1998 r. w sklepie (...) kartą graficzną A. typ (...) sprzedając ją S. P. wraz z kartą gwarancyjną wystawioną przez sklep (...). Karta graficzna została odnaleziona podczas przeszukania w mieszkaniu S. P. w listopadzie 1998 r.

Dodatkowo fakt zawarcia umowy kredytowej w sklepie (...) w K. oraz przekazania jej do realizacji jak też brak spłaty rat potwierdził W. C., przedstawiciel (...) S. A, któremu Sąd dał wiarę jako znajdującym potwierdzenie w dokumentach związanych z zawarciem umowy.

W konsekwencji powyższych ustaleń i rozważań Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego odnośnie czynów zarzucanych w punktach IV, V, VI, VII, VIII, w których nie przyznał się do współdziałania z J. A. (1), Z. G. (2) i K. D. w dokonaniu przestępstwa oszustwa, ograniczając swój udział jedynie do wystawienia zaświadczenia o zatrudnieniu wskazanych osób. Sąd nie dał wiary tym wyjaśnieniom jako sprzecznym z wiarygodnymi zeznaniami Z. G. (1), J. A. (1) i K. D., którzy zgodnie wskazywali na oskarżonego jako inicjatora zawierania umów kredytowych i zakupu sprzętu na raty jak też osobę, która odniosła z tych przestępstw korzyść materialną. Zeznania tych osób zostały potwierdzone innymi wskazanymi już dowodami.

Sąd podzielił wnioski opinii kryminalistycznej z zakresu badań dokumentów (k. 835 – 862), także co do wniosków odnoszących się do czynów zarzucanych w punktach IV, V, VI, VII, VIII, albowiem opinia ta jest pełna, jasna, zawarte w niej wnioski logicznie umotywowane, znajdujące w pełni odzwierciedlenie w przeprowadzonych badaniach porównawczych zobrazowanych w opinii. Podkreślić należy, iż Sąd za podstawę ustaleń faktycznych przyjął jedynie jednoznaczne wnioski wskazujące lub wykluczające określone osoby w tym oskarżonego, co do złożonych podpisów lub pieczętek bądź takie które zostały przyznane przez oskarżonego lub świadków. Sąd nie przyjął za podstawę ustaleń faktycznych wskazań prawdopodobnych na oskarżonego jako wykonawcę podpisów lub zapisów na badanych dokumentach, co w szczególności odnosi się do podpisów K. D. na dwóch zawieranych przez niego umowach.

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia czynu zarzucanego w punkcie IX, na etapie postępowania przygotowawczego złożył obszernie wyjaśnienia, w których przedstawił swoją rolę w zdarzeniu związanym z zawarciem w dniu 14 sierpnia 1998 r. umowy w sklepie (...) w K. na nazwisko M. D.. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego B.

P. jedynie w części- w zakresie w jakim przyznał się do obecności w sklepie przy zakupie sprzętu i zawieraniu umowy kredytowej na nazwisko M. D. , uiszczenia części należności jak też przewiezienia zakupionego sprzętu do miejsca zamieszkania oskarżonego, albowiem w tym zakresie wyjaśnienia te są zbieżne z wiarygodną relacją przesłuchanych odnośnie zdarzenia świadków . Sąd natomiast nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego , w których wskazuje, iż był przekonany, iż mężczyzna dokonujący zakupu na raty to M. D.. Na świadomy udział oskarżonego w wyłudzeniu sprzętu komputerowego w związku z zawarciem umowy kredytu na nazwisko M. D. wskazują zeznania W. W. (1) potwierdzone innymi dowodami, uznanymi za wiarygodne.

Z zeznań świadka W. W. (1) wynika, iż pod koniec lipca lub na początku sierpnia 1998 r. do sklepu przyszedł B. P., który chciał kupić sprzęt komputerowy P. I. o wartości około 5 tysięcy zł w systemie ratalnym. Na podstawie okazanego przez niego dowodu świadek dokonał sprawdzenia w Biurze (...) w O. telefonicznie, nie otrzymał zgody na sprzedaż tego komputera dla P.. Po około 2 tygodniach P. przyszedł do sklepu z mężczyzną, który chciał kupić sprzęt komputerowy w systemie ratalnym. Mężczyzna ten przedłożył zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach z Zakładu Usługowego (...) , ul (...) na nazwisko M. D.. Przedstawił też dowód osobisty i prawo jazdy na to nazwisko. P. doradzał temu mężczyźnie, jaki ma kupić sprzęt na raty. Po sprawdzeniu danych tego mężczyzny telefonicznie w BOR w O. W. W. (1) zawarł z nim umowę kredytową o nr (...) na zakup komputera P. I. o wartości około 5 tysięcy zł. Mężczyzna kupił ten sam komputer, co wcześniej chciał kupić P.. W sklepie pojawił się również trzeci mężczyzna (J. C. (2)), który pomagał P. i D. wynosić zakupiony sprzęt. Mężczyzna podający się za D. wpłacił 10 % prowizji tj. 548,14 zł. Część z tych pieniędzy P. pożyczył od tego trzeciego mężczyzny. W skład zestawu zakupionego przez mężczyznę podającego się za D. wchodziła między innymi stacja dysków Samsung nr o numerze (...). W. W. (1) podał też, że w czasie sporządzania umowy S. Ł. wychodził z dokumentami D. do zakładu obok, aby wykonać kserokopie dokumentów , jednak było już późno i ten zakład był już zamknięty. Z uwagi na brak kserokopii dokumentów W. zostawił w sklepie kartę gwarancyjną całego zestawu i poprosił D. o przyniesienie dokumentów następnego dnia, nikt nie przyszedł i karta gwarancyjna pozostała w sklepie.

Świadek W. W. (1) dwukrotnie - podczas okazania wizerunku oraz osoby Z. G. (1) - wskazał na niego jako podobnego do mężczyzny podającego się za M. D.. Ponadto W. W. (1) rozpoznał okazaną mu stację dyskiety 1,44 MB firmy (...) – zabezpieczoną podczas przeszukania w mieszkaniu B. P. w (...) - jako część wymontowaną z zestawu sprzedanego w dniu 14 sierpnia 1998 r. mężczyźnie podającemu się za D..

Sąd dał wiarę zeznaniom W. W. (1) , zeznania te są spójne, logiczne i konsekwentne , świadek nie miał żadnych powodów , żeby podawać okoliczności nieprawdziwe obciążającego oskarżonego , zeznania te znajdują potwierdzenie w relacji S. Ł., J. C. (2) a ponadto są w znacznej części zbieżne z relacją oskarżonego, który nie zaprzecza swojej obecności przy zawieraniu umowy.

Świadek S. Ł. potwierdził relacje W. W. (1), z jego zeznań wynika, iż w dniu 14 sierpnia 1998 r. tuż przed zamknięciem przyszedli do sklepu dwaj mężczyźni. Jeden z nich – grubszy był tego samego dnia wcześniej , oglądał sprzęt , który później został zakupiony przez drugiego mężczyznę. Ł. pakował wybrany przez tego mężczyznę sprzęt. Nie dokonał kserokopii dokumentów przedłożonych przez kupującego ponieważ zakład (...) był nieczynny.

Świadek J. C. (2) w sierpniu 1998 r. świadczył usługi taxi podał, iż został wezwany do sklepu komputerowego (...) w K.. Po wejściu do sklepu zastał tam znanego mu B. P. z innym mężczyzną. P. powiedział, że mężczyzna biorący sprzęt komputerowy chce go przewieźć do (...). Umowa jeszcze nie była sporządzona. P. pożyczył od (...) zł. Obu mężczyzn i sprzęt komputerowy świadek zawiózł pod dom P. w (...). Sąd dał wiarę zeznaniom świadków S. Ł. i J. C. (2) jako spójnym i logicznym , są one zbieżne z relacją W. W. (1) , zeznania J. C. (2) potwierdzają także wyjaśnienia oskarżonego w części w jakiej Sąd dał im wiarę.

Na wiarę zasługują także zeznania świadka M. K. , właściciela Biura (...) w O. , pośredniczył w udzielaniu kredytów na zakup ratalny między sklepem (...) przy ul. (...) w K. a Oddziałem (...) w O. . Potwierdził, iż PHU (...) w dniu 14 sierpnia 1998 r. udzieliło kredytu na zakup ratalny zestawu komputerowego P. I. (...) o wartości 4 999 zł dla mężczyzna o nazwisku D.. Dokumenty dotyczące zawarcia umowy zostały dostarczone do jego biura a następnie po zaakceptowaniu przekazane do (...) w O.. Bank wysłał na adres M. D. dokumenty wraz z harmonogramem spłaty , które wróciły z

adnotacją , iż adresat nie żyje od 14 lutego 1998 r. Po tym odwiedził miejsce zamieszkania M. D. , gdzie jego żona potwierdziła fakt śmierci. Zeznania te są spójne i logiczne , oparte na przekazanej do realizacji dokumentacji dotyczącej zawarcia umowy kredytu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka Z. H., który w 1998 r. był właścicielem Zakładu Produkcyjno Usługowo – Handlowego nikogo wówczas nie zatrudniał w swoim zakładzie. Nie znał M. D., zaś pieczętki użyte na okazanym mu zaświadczeniu nie należą do używanych przez niego, nie wypisywał tego zaświadczenia. Posiadał wówczas pieczętkę o treści Zakład Produkcyjno – Usługowo – Handlowy (...) (...)-(...) K., ul. (...) tel. (...), tel. dom. (...). Zeznania te są spójne i logiczne , brak podstaw do ich podważenia , świadek przy prowadzeniu działalności posługiwał się pieczętką o zupełnie innej treści.

Z zeznań wskazanych wyżej świadków wynika, iż to oskarżony był wcześniej zainteresowany kupnem zestawu komputerowego, który został nabyty następnie przez mężczyznę podającego się za D. , to oskarżony wybierał sprzęt w sklepie, wpłacał część prowizji za ten sprzęt pożyczając nawet pieniądze od taksówkarza (J. C. (2)). Sprzęt ten został następnie przewieziony do miejsca zamieszkania oskarżonego w (...), gdzie podczas przeszukania pomieszczeń B. P. w (...) (...) k. 262-263) znaleziono stację dysków S.nr (...). Oskarżony tych okoliczności nie kwestionował.

Wprawdzie z opinii kryminalistycznej wynika, iż zapisy ręczne na zaświadczeniu o zatrudnieniu i wysokości zarobków z dnia 14 sierpnia 1998 r. wystawionym na nazwisko M. D. nie zostały nakreślone przez typowane osoby (pkt 11 k. 861) a więc , iż nie nakreślił ich oskarżony. Warto jednak zwrócić uwagę , iż pieczętka jaka znalazła się na zaświadczeniu o zatrudnieniu M. D. w Zakładzie Usługowym (...) jest tej samej treści co pieczętka jaka widniała na zaświadczeniu podrobionym przez oskarżonego co do zatrudnienia K. D. w Zakładzie Usługowym (...), którym posłużył się oskarżony przy zawieraniu umowy kredytowej w dniu 30 kwietnia 1998 r. w sklepie (...) w B..

Już w świetle powyższych okoliczności wyjaśnienia oskarżonego co do czynu zarzucanego w punkcie IX, w których przedstawia, iż jedynie udzielał bezinteresownej pomocy przypadkowo poznanemu mężczyźnie przy zakupie sprzętu komputerowego na raty brzmiały całkowicie niewiarygodnie w świetle zasad doświadczenia życiowego.

Dodatkowo zaś wyjaśnienia te podważają zeznania B. D. i J. A. (1).

Świadek B. D., żona M. D., podała, że jej mąż zmarł 14 lutego 1998 r. Posiadał większą ilość dokumentów tożsamości. Mąż miał długi , zostawiał dowód osobisty pod zastaw. Co jakiś czas wyrabiał nowy dowód osobisty. Nie wie w jaki sposób dowód osobisty jej męża znalazł się w posiadaniu osoby, która podpisała umowę kredytową w sklepie (...) w dniu 14 sierpnia 1998 r. Według świadka jej mąż przyjaźnił się oskarżonym B. P.. Mąż jej mówił, że znał P. , podżyrował mu kredyt , potem dowiedziała się o tym także od komornika. W ocenie Sądu brak jest podstaw do podważenia wiarygodności zeznań B. D. , świadek nie jest zainteresowana rozstrzygnięciem sprawy , zeznawała spójnie i logicznie , brak jest także podstaw do przyjęcia , iż miałyby bezpodstawnie obciążać oskarżonego.

Niezależnie od zeznań B. D. świadek J. A. (1) podał, iż dowiedział się od Z. G. (1), że wspólnie z P. wyludzili komputer w sklepie koło ronda w K. posługując się dokumentami nieżyjącego mężczyzny (k. 388-396). Te natomiast zeznania są zbieżne z zeznaniami W. W. (1), który wskazał na Z. G. (1) jako podobnego do mężczyzny podającego się za D.. Wprawdzie Z. G. (1) zaprzeczył tym okolicznościom , nie mniej w ocenie Sądu zeznania J. A. (1) co do uzyskania informacji o zawarciu przez oskarżonego umowy o kredyt na nazwisko nieżyjącego mężczyzny zasługują na wiarę.

Sąd dokonując ustaleń faktycznych co do czynu zarzucanego w punkcie I oparł się na zeznaniach świadka L. I., M. B. oraz wyjaśnieniach oskarżonego, który nie kwestionował faktu zakupu towaru oraz nieuiszczenia należności .

Z zeznań świadka L. I. wynika, iż w październiku 1998 r. będąc przedstawicielem handlowym firmy (...) przywiózł towar w postaci sprzętu elektrycznego do K. na ul. (...) . Właściciel firmy (...) złożył zamówienia na zakup towaru, zgodnie z którym L. I. sporządził specyfikację oraz wystawił trzy faktury (nr (...) nr (...), nr (...)) na łączną kwotę 8954 zł z terminem zapłaty w ciągu 14 dni przelewem na konto na rachunek firmy (...). Jednocześnie odebrał od B. P. oświadczenie co do numeru NIP i uprawnienia do otrzymywania faktur VAT bez podpisu nabywcy, na którym P.

podpisał się własnoręcznie . Zamówiony towar został nabywcy wydany. B. P. nie uiścił należności w kwocie 8954 zł pomimo wielu wezwań do zapłaty, zaś przy kolejnym pobycie świadka w K. hurtowni (...) przy ul. (...) już nie było.

Zeznania te potwierdził M. B., ówczesny dyrektor do spraw handlu – firmy (...), który podał, iż towar został zamówiony przez B. P. wcześniej , przed jego dostarczeniem do K. w dniu 6 października 1998 r. Świadek podał, iż oskarżony nie zapłacił należności za towar w związku z czym firma dochodziła należności na drodze sądowej , uzyskując nakaz zapłaty.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków L. I. i M. B. , albowiem są one spójne i logiczne, wzajemnie się uzupełniają, znajdują potwierdzenie w dokumentach dotyczących zawartej z oskarżonym transakcji (oświadczenie PHU (...), faktury VAT i specyfikację do faktur).

Oskarżony okoliczności podanych przez świadków nie kwestionował . Z jego wyjaśnień wynika, iż zamówił towar od producenta na przedłużony termin płatności, bo nie miał gotówki. Po upływie 14 dni dzwonił i prosił o przesunięcie terminu płatności, potem wyjechał do Anglii. Ostatecznie nie zapłacił należności. Podał, że miał zamiar płacić, jak by zbierał stosowne środki.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim przyznał dokonanie zakupu towaru w firmie (...) z odroczonym terminem płatności jak też nieuiszczenie należności za ten towar , okoliczności te w świetle zeznań w/w świadków i dokumentów nie budzą wątpliwości. Sąd natomiast nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których nie przyznaje się do przestępstwa oszustwa podnosząc , iż miał zamiar zapłaty za zakupiony towar. Sąd miał przy tym na względzie , iż oskarżony nie dokonał na poczet w/w należności żadnej wpłaty zaś w październiku 1998 r. posiadał szereg zobowiązań finansowych wynikających z tytułu zaciągniętych wcześniej kredytów, których nie spłacał. W tej sytuacji oskarżony miał świadomość, iż nie będzie w stanie w terminie uiścić należności za zakupiony w firmie (...) towar. Wskazane okoliczności jednoznacznie świadczą , iż oskarżony dokonując zakupu towaru firmy (...) od L. I. wprowadził w błąd sprzedawcę tak co do możliwości jak i zamiaru zapłaty za dostarczony towar.

Warto w tym miejscu przytoczyć stanowisko Sądu Apelacyjnego w Katowicach dotyczące częściowo podobnej sytuacji faktycznej i zakwalifikowania działań sprawcy jako wyczerpujących znamiona przestępstwa art. 286§1 kk. . Zgodnie z orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 28.02.1995 roku: „Działanie sprawcy polegające na złożeniu zamówienia na dostawę towaru z odroczonym terminem płatności, określonym w wystawionej fakturze, przy istnieniu już w momencie złożenia tegoż zamówienia lub w momencie pobrania towaru zamiaru niedotrzymania terminu zapłaty i odłożenia go na czas bliżej nieokreślony oraz uzależnienia go od ewentualnego powodzenia inwestycji dokonanych z pieniędzy uzyskanych ze sprzedaży przedmiotowego towaru, jest w istocie doprowadzeniem kontrahenta do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia go w błąd (...)”. W innym orzeczeniu tegoż Sądu w sprawie II AKa 71/00 z dn. 20.04.2000 roku znalazło się stwierdzenie „Można zgodzić się z założeniem, że kontrahent w transakcji dwustronnej nie ma obowiązku ujawnienia sytuacji materialnej swojej firmy, niemniej jednak tylko wówczas nie będzie to miało charakteru wprowadzenia w błąd w rozumieniu przepisu art. 286 § 1 k.k., gdy podmiot taki przy zachowaniu reguł kupieckich, którym druga ze stron umowy ma prawo ufać, będzie miał faktyczną możliwość realizacji przyjętego na siebie umownie zobowiązania w dacie jego powstania, bez świadomego powodzenia szkody w majątku swego wierzyciela. W przeciwnym razie tworzenie fikcji poprzez zatajanie faktycznego standingu firmy jest kreowaniem mylnego wyobrażenia o możliwościach spłaty zadłużenia w umówionym terminie, a nie w ogóle w czasie bliżej nieoznaczonym, prowadzące do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, stanowi przestępstwo oszustwa i jest formą zadłużenia w rozumieniu prawa cywilnego opartego na czynnie niedozwolonym. Ma to szczególne znaczenie w sytuacji nabywania towarów z opóźnionym terminem zapłaty, kiedy to w szeregu wypadkach strony naruszają podstawowe zasady prawa cywilnego i obyczaju kupieckiego, burząc pokładane w nich zaufanie kontrahenta, że właściwie wywiążą się z umowy, mimo że z góry wiadomym jest, o czym w sposób zamierzony nie informuje się, że jest to niemożliwe i spowoduje stratę jego majątku”.

Podzielając w pełni przytoczone orzeczenia i odnosząc powyższe uwagi do stanu faktycznego w niniejszej sprawie w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie I aktu oskarżenia w ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, iż w/

w zachowanie oskarżonego wyczerpuje znamiona przestępstwa opisane w art. 286§1 kk (jak też odpowiednio w art. 205§1 kk z 1969 r.)

Zeznania pozostałych przesłuchanych w sprawie świadków nie wniosły istotnych okoliczności do sprawy.

Sąd stosownie do dokonanych ustaleń zmienił opis czynów przypisanych oskarżonemu w stosunku do czynów zarzucanych aktem oskarżenia.

Sąd za zgodzie z treścią art. 4 § 1 k.k. czyny przypisane oskarżonemu w ramach czynów zarzucanych w punktach od II do X aktu oskarżenia zakwalifikował w oparciu o przepisy kodeksu karnego – ustawy z dnia 19.04.1969r. uznając przepisy obowiązujące w dacie popełnienia przypisanych oskarżonemu czynów za korzystniejsze dla oskarżonego , przede wszystkim z uwagi na wysokość sankcji karnych przewidzianych za przestępstwa określone w art. 205§ 1 kodeksu karnego z 1969 r.

Sąd kwalifikując czyny przypisane oskarżonemu w ramach czynów zarzucanych w punktach od II do X aktu oskarżenia w oparciu o przepisy kodeksu karnego ustawy z dnia 19.04.1969r.zbadał jednocześnie kwestię przedawnienia. Przesłuchany z art. 205§ 1 dkk , z art. 265§1 dkk oraz z art. 266§2 dkk według kodeksu karnego z 1969 r. zagrożone były karą od 6 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności . Zgodnie z treścią art. 105§1 kodeksu karnego 1969 r. karalność przestępstwa zagrożonego karą do 5 lat pozbawienia wolności ustaje , jeżeli od chwili jego popełnienia upłynęło 5 lat , przy czym jak stanowi art. 106 kodeksu karnego z 1969 r. , jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie , karalność przestępstwa ustaje z upływem 5 lat od zakończenia tego okresu . Jak wynika z akt sprawy postanowienie o przedstawieniu zarzutów wobec B. P. co do czynów zarzucanych w punktach od II do X zostało wydane w dniu 23 marca 1999 r. (k. 752).

Z dniem 1 września 1998 r. wszedł w życie kodeks karny ustawa z dnia 6 czerwca 1997r. Przepisy wprowadzające kodeks karny z 1997 r. w art. 15 stanowią , iż do czynów popełnionych przed wejściem w życie kodeksu karnego stosuje się przepisy tego kodeksu o przedawnieniu , chyba, że termin przedawnienia już upłynął .

Zgodnie z treścią art. 101§ 1 pkt 3 kodeksu karnego 1997 r. w brzmieniu pierwotnym karalność przestępstwa ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło lat 10 - gdy czyn stanowi występki zagrożony karą pozbawienia wolności przekraczającą 3 lata, przy czym zgodnie z treścią art. 102 kk jeżeli w okresie przewidzianym w art. 101 wszczęto postępowanie przeciwko osobie, karalność popełnionego przez nią przestępstwa ustaje z upływem 5 lat od zakończenia tego okresu. Przepisy te wydłużyły okres przedawnienia czynów popełnionych przez oskarżonego zarzucanych w punktach od II do X w 1997 r. i 1998 r. do 15 lat.

Ustawą z dnia 3 czerwca 2005 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny wprowadzono z dniem 3 sierpnia 2005 r. nowe brzmienie przepisu art. 102 kk, zgodnie z którym jeżeli w okresie przewidzianym w art. 101 wszczęto postępowanie przeciwko osobie karalność popełnionego przez nią przestępstwa określonego w §1 pkt 1 – 3 kk ustaje z upływem 10 lat . Jednocześnie art. 2 tej ustawy określił, iż do czynów popełnionych przed wejściem w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy Kodeksu karnego o przedawnieniu w brzmieniu nadanym tą ustawą, chyba że termin przedawnienia już upłynął. W związku z powyższym okres przedawnienia karalności czynów popełnionych przez oskarżonego zarzucanych w punktach od II do X w 1997 r. i 1998 r. przedłużony został do 20 lat . Termin ten dotychczas nie upłynął .

W odniesieniu do czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie I aktu oskarżenia popełnionego w dniu 6 października 1998 r. a więc pod rządami kodeksu karnego z 1997 r., okres przedawnienia karalności przestępstwa z art. 286§1 kk zagrożonego karą od 6 miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności początkowo wynosił 15 lat . Zgodnie z treścią art. art. 101 § 1 pkt 3 kodeksu karnego 1997 r. karalność przestępstwa ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło lat 10 - gdy czyn stanowi występki zagrożony karą pozbawienia wolności przekraczającą 3 lata, przy czym zgodnie z treścią art. 102 kk jeżeli w okresie przewidzianym w art. 101 wszczęto postępowanie przeciwko osobie, karalność popełnionego przez nią przestępstwa ustaje z upływem 5 lat od zakończenia tego okresu.

Postanowienie o przedstawieniu oskarżonemu zarzutu co do czynu zarzucanego w punkcie I aktu oskarżenia zostało wydane w dniu 14 grudnia 1999 r. (k. 41) .

Ustawą z dnia z dnia 3 czerwca 2005 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny dodano w art. 101 § punkt 2 a) zgodnie z którym karalność przestępstwa ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło lat15 w przypadku, gdy czyn stanowi występki zagrożony karą pozbawienia wolności przekraczającą 5 lat. Jednocześnie wprowadzono z dniem 3 sierpnia 2005 r. nowe brzmienie przepisu art. 102 kk, zgodnie z którym jeżeli w okresie przewidzianym w art. 101 wszczęto postępowanie przeciwko osobie karalność popełnionego przez nią przestępstwa określonego w §1 pkt 1 – 3 kk ustaje z upływem 10 lat.

W związku z powyższym okres przedawnienia karalności czynu z art. 286§1 kk zarzucanego oskarżonemu w punkcie I przedłużony został do 25 lat .Termin ten dotychczas nie upłynął.

W konsekwencji Sąd uznał, iż oskarżony swoim zachowaniem polegającym na tym , że w dniu 6 października 1998r. w K. prowadząc działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej na terenie gminy K. pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo - Usługowe (...) B. P. w (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził J. S., właściciela (...) Zakładów (...) w W., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8.954,24 zł poprzez wprowadzenie w błąd sprzedawcy tych zakładów (...) co do możliwości i zamiaru zapłaty za dostarczony towar w postaci osprzętu elektrycznego wyczerpał znamiona przestępstwa z art.286§1kk. Sąd jednocześnie zgodnie z treścią 4 § 1 k.k. przyjął za podstawę skazania i wymiaru kary przepisy kodeksu karnego z dnia 06.06.1997r. w pierwotnym brzmieniu uznając przepisy obowiązujące w dacie popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu za korzystniejsze dla oskarżonego głównie z uwagi na regulacje art. 46 kk.

Oskarżonego swoim zachowaniem (w ramach czynu zarzucanego w pkt II) polegającym na tym, że w dniu 25 czerwca 1997r. w O. w sklepie (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim podrobieniu zaświadczenia o zarobkach i zatrudnieniu w Zakładzie (...), posługując się tym zaświadczeniem, zawarł umowę kredytu z (...) BANK S.A. Oddział we W. nr (...) na zakup radioodtwarzacza (...) oraz głośników S. o wartości 1.657,12 zł, wprowadzając w błąd pracowników sklepu (...) co do miejsca zatrudnienia i wysokości uzyskiwanych dochodów oraz możliwości i zamiaru spłaty kredytu, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.657,12 zł (...) Bank S.A. Oddział we W. oraz (...) we W., działając na ich szkodę, wyczerpał znamiona przestępstwa z art.265§1 dkk w zb. z art.205§1 dkk w zw. z art.10§2 dkk.

Oskarżony swoim zachowaniem (w ramach czynu zarzucanego w pkt III) polegającym na tym, że w dniu 17 listopada 1997r. w B. w sklepie (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim podrobieniu zaświadczenia o zarobkach i zatrudnieniu w Zakładzie (...), przedkładając to zaświadczenie, zawarł umowę kredytu z (...) Bankiem S.A. w L. Oddział w B. nr (...) na zakup sprzętu komputerowego o wartości 7.142, 48 zł, wprowadzając w błąd pracowników sklepu (...) co do miejsca zatrudnienia i wysokości uzyskiwanych dochodów oraz możliwości i zamiaru spłaty kredytu, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7.142,48 zł (...) w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L., działając na ich szkodę wyczerpał znamiona przestępstwa z art.265§1 dkk w zb. z art.205§1 dkk w zw. z art.10§2dkk

Oskarżonego swoim zachowaniem (w ramach czynu zarzucanego w pkt IV) polegającym na tym, że w dniu 16 marca 1998r. w B. w sklepie (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu ze Z. G. (1), po uprzednim wystawieniu potwierdzającego nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych zarobków Z. G. (1) w Przedsiębiorstwie Handlowo - Usługowym (...), po przedłożeniu którego Z. G. (1) zawarł umowę kredytu z (...) Bankiem S.A. w L. Oddział w B. nr (...) na zakup sprzętu komputerowego o wartości 7.892,32 zł, wprowadzając w błąd pracowników sklepu (...) co do miejsca zatrudnienia i wysokości uzyskiwanych dochodów przez kredytobiorcę oraz możliwości i zamiaru spłaty kredytu, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7.892,32 zł Pierwszy Komercyjny Bank w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L., działając tym na ich szkodę wyczerpał znamiona przestępstwa z art.266§2 dkk w zb. z art.205§1 dkk w zw. z art.10§2dkk.

Oskarżony swoim zachowaniem (w ramach czynu zarzucanego w pkt V) polegającym na tym, że w dniu 24 marca 1998r. w K. w sklepie (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z J. A. (1), posługując się stwierdzającym nieprawdę zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych zarobków przez J. A. (1) w Przedsiębiorstwie Handlowo - Usługowym (...), po przedłożeniu którego J. A. (1) zawarł umowę kredytu z (...) Bankiem S.A. w L. Oddział w B. nr (...) na zakup sprzętu AGD i RTV o wartości 4.687,98 zł, wprowadzając w błąd pracowników sklepu (...) co do miejsca zatrudnienia i wysokości uzyskiwanych dochodów przez kredytobiorcę oraz możliwości i zamiaru spłaty kredytu, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.687,98 zł Pierwszy Komercyjny Bank w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L., działając tym na ich szkodę, wyczerpał znamiona przestępstwa z art.266§2 dkk w zb. z art.205§1 dkk w zw. z art.10§2 dkk.

Oskarżony swoim zachowaniem (w ramach czynu zarzucanego w pkt VI) polegającym na tym, że w dniu 15 kwietnia 1998r. w K. w sklepie komputerowym A. C., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z J. A. (1), po uprzednim wystawieniu stwierdzającego nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych zarobków przez J. A. (1) w Przedsiębiorstwie Handlowo - Usługowym (...), przedkładając to zaświadczenie w celu zawarcia przez J. A. (1) umowy o kredyt z nieustalonym bankiem na zakup sprzętu komputerowego o wartości 4.200zł, wprowadzając w błąd pracowników sklepu komputerowego A. C. co do miejsca zatrudnienia i uzyskiwanych zarobków przez kredytobiorcę oraz jego zdolności kredytowej i zamiaru spłaty kredytu usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem nieustalony bank, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na nieprzekazanie umowy do realizacji, wyczerpał znamiona przestępstwa z art.11§1 dkk w zw. z art.205§1 dkk w zb. z art.266§2 dkk w zw. z art.10§2 dkk.

Oskarżony swoim zachowaniem (w ramach czynu zarzucanego w pkt VII) polegającym na tym, że w dniu 30 kwietnia 1998r. w B. w sklepie (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, po uprzednim podrobieniu zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych zarobków K. D. w Zakładzie Usługowym (...), po przedłożeniu którego została zawarta umowa kredytu z (...) Bankiem S.A. w L. Oddział w B. nr (...) na nazwisko K. D. na zakup sprzętu komputerowego o wartości 7.424,36 zł, wprowadził w błąd pracowników sklepu (...) co do zatrudnienia kredytobiorcy i wysokości uzyskiwanych zarobków oraz zdolności kredytowej i zamiaru spłaty kredytu czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7.424,36 zł (...) Bank S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L., działając na ich szkodę wyczerpał znamiona przestępstwa z art.265§1 dkk w zb. z art.205§1 dkk w zw. z art.10§2 dkk.

Oskarżony swoim zachowaniem (w ramach czynu zarzucanego w pkt VIII) polegającym na tym, że w dniu 28 kwietnia 1998r. w K. w sklepie komputerowym (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, po uprzednim wystawieniu potwierdzającego nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych zarobków K. D. w Przedsiębiorstwie Handlowo - Usługowym (...), po przedłożeniu którego została zawarta umowa kredytu z (...) BANK (...) S.A. Filia G. C. w G. nr (...) na nazwisko K. D. na zakup sprzętu komputerowego o wartości 2.515,68 zł, wprowadził w błąd pracowników sklepu (...) co do zatrudnienia i wysokości zarobków kredytobiorcy oraz zdolności kredytowej i zamiaru spłaty kredytu, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.515,68 zł (...) BANK (...) S.A. Filia G. C. w G. oraz (...) S.A. Oddział S., działając na ich szkodę, wyczerpał znamiona przestępstwa z art.266§2 dkk w zb. z art.205§1 dkk w zw. z art.10§2 dkk.

Oskarżony swoim zachowaniem (w ramach czynu zarzucanego w pkt IX) polegającym na tym, że w dniu 14 sierpnia 1998r. w K. w sklepie komputerowym (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym mężczyzną, posługując się podrobionym zaświadczeniem o zatrudnieniu i zarobkach na nazwisko M. D. w Zakładzie Usługowym (...), na podstawie którego została zawarta umowa kredytu z Bankiem (...) I Oddział w O. na nazwisko M. D. na zakup sprzętu komputerowego o wartości 4.813,93 zł, wprowadzając w błąd pracowników sklepu (...), co do tożsamości kredytobiorcy i możliwości spłaty kredytu, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.813,93 zł Bank (...) I Oddział w O. oraz BOR Biuro (...) w O., działając na ich na szkodę, wyczerpał znamiona przestępstwa z art.265§1 dkk w zb. z art.205§1 dkk w zw. z art.10§2 dkk.

Oskarżony swoim zachowaniem (w ramach czynu zarzucanego w pkt X) polegającym na tym, że w dniu 24 sierpnia 1998r. w R. w sklepie U (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim podrobieniu zaświadczenia o zarobkach i zatrudnieniu w Zakładzie Usługowo - Produkcyjnym (...), posługując się tym zaświadczeniem, zawarł umowę kredytu z (...) Bankiem S.A. w L. Oddział w B. nr (...) na zakup materiałów budowlanych w kwocie 4.756 zł, wprowadzając w błąd pracowników sklepu U (...) co do miejsca zatrudnienia i wysokości uzyskiwanych dochodów oraz możliwości i zamiaru spłaty kredytu, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.756 zł (...) Bank S.A. w L. Oddział w B. oraz (...) PHU S.C. w L., działając na ich szkodę, wyczerpał znamiona przestępstwa z art.265§1 dkk w zb. z art.205§1 dkk w zw. z art.10§2 dkk.

Wina oskarżonego w zakresie wszystkich przypisanych mu czynów nie budzi wątpliwości. Stopień zawinienia oskarżonego jest wysoki, oskarżony czynów tych dopuścił się działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie jako okoliczność łagodzącą przyznanie się oskarżonego przynajmniej częściowe do popełnienia poszczególnych czynów, ponadto co do czynów przypisanych w punktach od II do X na korzyść oskarżonego przyjął jego dotychczasową niekaralność. Jako okoliczność obciążającą Sąd miał na uwadze wysokość szkody wyrządzonej przestępstwem. Odnośnie czynu przypisanego w punkcie I wyroku Sąd dodatkowo jako okoliczność obciążającą miał na względzie wcześniejszą karalność oskarżonego, który został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 10 września 1998 r. w sprawie II K 188/98za przestępstwa podobne . Odnośnie czynów przypisanych oskarżonemu w punktach IV, V, VI , VII, VII, IX Sąd jako okoliczność obciążającą przyjął także współdziałanie z inną osobą w popełnieniu przestępstwa.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną na zasadzie asperacji (miarkowania) mając na względzie bliski związek przedmiotowy popełnionych przez oskarżonego czynów. Sąd miał przy tym na uwadze, iż z uwagi na ilość popełnionych przez oskarżonego czynów jak też wysokość wyrządzonej szkody wymierzenie oskarżonemu łagodniejszej kary łącznej byłoby nieuzasadnione.

O kosztach nieopłaconej obrony oskarżonego wykonywanej z urzędu Sąd orzekł na podstawie wskazanych w wyroku przepisów oraz przepisów wykonawczych .

Sąd w oparciu o przepis art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości , albowiem oskarżony aktualnie nie uzyskuje dochodów, odbywa długoterminową karę pozbawienia wolności.